

Dzejas dienu tradīcija joprojām dzīva

Dzejnieks Ivars Šteinbergs

Dzejas dienu sarīkojumus Rīgā organizēja Latvijas Rakstnieku savienība un to devīze bija “Dzeja dzīvo”. Dzejas draugiem tika piedāvāti vairāk nekā 20 daudzveidīgi notikumi – pēc vairāku gadu pārtraukuma tika piedzīvota atgriešanās Esplanādē ar klasiskās dzejas lasījumiem, Baltijas valstu dzejas vakarā viesojās dzejnieces no Lietuvas un Igaunijas, notika pasākumi jauniešiem, dažādas dzejas performances un tradicionālais “Ceļojums ar dzejniekiem”.

Svētdien, 12. septembrī, Dzejas dienu noslēguma pasākumā “Atvērt nevar aizvērt” ikgadējo dzejas dienu balvu saņēma Ivars Šteinbergs par dzejas krājumu “Strops”, ko izdevusi izdevniecība “Neputns”.

Dzejas dienas Jūrmalā tika svinētas ar dzejas lasījumiem pie Raiņa priedēm, poētisku pastaiģu atjaunotajā vēsturiskajā Ķe-

Sarīkojums Ojāra Vācieša muzeja dārzā

meru kūrorta parkā, izstādes atklāšanu Aspazijas mājā un ielu mūziku un dzejas lasījumiem pie Kauguru Kultūras nama.

10. septembrī poētiskā pastaigā pa Ķemeru vēsturisko parku aicināja dzejnieki Edvīns Raups, Semjons Haņins, Madara Gruntmane, Sergejs Timofejevs, Pēteris Draguns, Krišjānis Zelģis un Ērika Bērziņa. Pastaigas laikā apmeklētāji varēja baudīt dzejas lasījumus un dziesmas. Dzejas taka sākās pie Ķemeru ūdensatorņa, tālāk gar Ķemeru pareizticīgo baznīcu aizveda uz Mīlestības saliņu, Ķemeru parka parterā zonu, līdz sēravotam “Ķirzaciņa”.

Meklējiet “Sietiņā”!

Pasaules brīvo latviešu apvienības Izglītības padome noslēgusi pirmo posmu mācību materiālu meklētāja “Sietiņš” sagatavošanā un piedāvā to lietošanai latviešu skolām un skolotājiem visā pasaulē. 2021. gada pavasarī tika uzsākts darbs pie mācību materiālu meklētāja izstrādes latviešu skolu skolotājiem. “Sietiņš” veido diasporas skolām nepieciešamu mācību materiālu elektronisku katalogu ar e-meklēšanas iespējām un ir brīvi atrodamams vietnē www.sietins.lv. “Šī projekta ideja radās, vērojot, cik sarežģīti un darbietilpīgi mūsu latviešu skolu skolotājiem, kas nav izglītības darba profesionāļi, ir izplānot un sagatavot mācību stundas darbam ar skolēniem ik nedēļas nogalī,” teica Amerikas Latviešu apvienības Izglītības nozares vadītāja Elisa Freimane.

“Mēs gribējām atvieglot šo procesu un palīdzēt skolotājiem, kas bieži vien ir mūsu pašu bērnu vecāki.”

Šis ir tikai projekta pirmais posms, kas tapis ar Sabiedrības integrācijas fonda atbalstu.

“Sietiņa” komandas sastāvā ir bibliotekārs, kurš izvērtē un pievieno diasporas skolotāju ieteiktos materiālus, programmētājs, brīvprātīgie testētāji un konsultanti no diasporas skolotāju vidus. PBLA Izglītības padome darbojas diasporas latviešu pedagogi, Elisa Freimane (ASV), Elita Pētersone (Kanada), Iveta Leitase (Austrālija), Māris Pūlis (Lielbritānija). “Sietiņa” materiālus izvērtē un apkopo Dace Mažeika, kurai ir liela pieredze diasporas skolu darbā. Programmes darbus veic Klāvs Rudzītis, kuram ir ilggadēja sadar-

PBLA aicina uz septiņām sarunām par latviešu grāmatām

Septiņās sarunās piedalīsies latviešu rakstnieki, kuŗu romāni izdoti sērijās - “Mēs.Latvija, XX gadsimts” un “Es esmu...”. Viņiem pievienosies arī sarunbiedrs - eksperts, lai kopīgi apspriestu grāmatā aprakstīto laiku, cilvēkus un notikumus. Sarunas būs skatāmas tiešraidē PBLA Facebook lapā un Zoom platformā, iepriekš piesakoties dalībai, rakstot uz lora.egle@pbla.lv.

Sarunu mērķis ir popularizēt latviešu literatūru tautiešiem visā pasaulē, iepazīstinot tuvāk gan ar latviešu rakstniekiem, gan viņu grāmatām. Pirms katras sarunas autora izvēlēts aktieris nolasīs fragmentu no grāmatas.

“Tā kā šobrīd ceļošana ir apgrūtināta, satikt latviešus klātienē, piemēram, Londonā, Melburnā un citviet ir sarežģīti. Mums radās doma rīkot grāmatu tiešsaistes sarunas pulksteņlaikā, kad var satikties gan tie, kuŗi dzīvo ASV, gan Austrālijā, gan Eiropā. Sarunas

bibas pieredze ar PBLA un ALA. Pasaulē darbojas vairāk nekā 100 latviešu skolas –ASV, Austrālijā, Dienvidamerikā, Eiropā un Kanadā. Tajās mācās ap 2500 skolēnu, kuŗus apmāca aptuveni 400 skolotāju. “Sietiņš” viņiem visiem būs noderīgs palīgs mācību procesa organizēšanā.

vienmēr norisināsies plkst. 14 pēc Rīgas laika. Protams, ceram, ka pievienosies arī šo grāmatu cīnītāji Latvijā. Sarunā piedalīsies ne vien rakstnieki, bet arī vēsturnieki, antropologi un režisori, kas papildinās sarunu ar vēstījumu par grāmatā aprakstīto laika posmu, ieceri izklāsta PBLA valdes priekšsēde Kristīne Saulīte.

Sarunas notiks klātienē Rīgā un tiks pārraidītas kā iepriekš minēts, skatītāji varēs tiešsaistē uzdot jautājumus un piedalīties sarunā:

16. septembrī, ceturtdien, plkst. 14 Māris Bērziņš “Svina garša”

30. septembrī, ceturtdien, plkst. 14 Nora Ikstena “Mātes piens”

14. oktobrī, ceturtdien, plkst. 14 Inga Gaile “Rakstītāja”

28. oktobrī, ceturtdien, plkst. 14 Andra Manfelde “Virsnieku sievas”

11. novembrī, ceturtdien, plkst. 14 Arno Jundze “Sarkanais dzīvudrabs”

25. novembrī, ceturtdien, plkst. 14 Andris Akmentiņš “Meklējot ezeriņu”

9. decembrī, ceturtdien, plkst. 14 Laima Kota “Cilvēks ar zilo putnu”

Papildu informācija:

e-pasts: lora.egle@pbla.lv

tālrunis: 2613 0038

Mediju atbalsta fonda ieguldījums no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

Kultūras ministrija

In Memoriam
Ojārs Cēle
Pēteris Bolšaitis
3. un 14. lpp.

Eduards Silkalns
lasa un vērtē
4. lpp.

Skaidrīti Sodumu
pieminot
5. lpp.

Jāņa Boļa ciemu
dienas Latvijā
un padoms
6. lpp.

Kā klājas
Jaunsardzei?
13. lpp.

Inese Galante
stāsta
15. lpp.

Sporta
jaunumi
17. un 20. lpp.

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklāmdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM, kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adrese
2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040
e-pasts: LaiksDSR@aol.com

Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256

LAIKS

2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040
laikdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$69.00
6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā 3 mēneši \$75.00
6 mēneši \$150.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$93.00
6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Ceļā pie Jums *Laika* Mākslas kalendārs 2022! Šogad – "Jugendstils Rīgā un Liepājā"

Pasūtiniet un dāviniet saviem draugiem, bērniem,
mazbērniem! Šogad attēlu anotācijas arī angļu valodā.

Kalendāra
tapšanu
atbalstījusi

Kalendārus var iegādāties par USD 22,- plūs pasta izdevumi,
rakstot čeku Latvian Newspaper *Laiks*
2787 Brinker Lane, Easton, PA 18040

2022. gada kalendārs: gab. US \$22.00.....

Piesūtīšana: ASV – par pirmo US \$3.00
Par katru nākamo uz to pašu adresi US \$2.00

Ārpus ASV – par katru US \$4.00. Par katru nākamo – US \$3.00. (NB! Maksa ASV dolāros)

Kopā..... US \$.....

Vārds, uzvārds

Adrese

Tālr.: E-pasts

Iespēja noformēt Latvijas Republikas pasi un/vai personas apliecību Čikāgā 2021. gada 22. un 23. oktobrī

Latvijas Republikas vēstniecība ASV izziņo pārvietojamās pasu stacijas izbraukumu **2021. gada 22. oktobrī un 23. oktobrī, Čikāgā.**

Aicinām ikvienu noformēt arī personas apliecību (eID karti), jo no 2023. gada 1. janvāra personas apliecība būs obligāts personas apliecinošs dokuments Latvijas pilsonim vai nepilsonim, kuŗš sasniedzis 15 gadu vecumu. Ar eID, kuŗā iekļauts un aktivizēts autentifikācijas sertifikāts, Jūs varat apliecināt savu identitāti attālināti – elektroniskā vidē. eID karte sniedz iespēju pieteikt un saņemt pakalpojumus por-

tālā www.latvija.lv, (piemēram, atkārtotas dzimšanas vai laulības apliecības izprasīšana, izziņu pieprasīšana, veikt notariālas darbības attālināti). eID, kuŗā iekļauts un aktivizēts kvalificēts elektroniskā paraksta sertifikāts, Jūs varat elektroniskiem dokumentiem pievienot savu elektronisko parakstu, kas ir ekvivalents tradicionālajam ar roku parakstītam dokumentam.

Dokumentu noformēšanas norises vietas:

Piektdien, 22. oktobrī ALA Kongresa norises vieta: *W Chicago-Lakeshore viesnīcā, 644 N Lake Shore Dr, Chicago, IL 60611*

Sestdien, 23. oktobrī Čikāgas Ciānas draudzes telpās: *6551 W. Montrose Ave., Chicago, IL 60634.*

Pieteikšanās **līdz 11. oktobrim.**

Informācija par pieteikšanos pasēs un/vai personas apliecības (eID karte) noformēšanai ir pieejama vēstniecības mājaslapā sadaļā Konsulārā informācija – Konsulārie pakalpojumi – Informācija par pārvietojamo pasu darbstaciju: <https://www2.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija/informacija-par-parvietojamu-pasu-darbstaciju>

Latvijas vēstniecības ASV Konsulārā nodaļa
E-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Nedēļas teikums

“Es bieži pieķeru sevi pie domas, ka visskaistākais laiks, ko esmu piedzīvojis savā mūžā, bija desmit gadi starp 1991. gada augustu un 2001. gada septembri. Laiks starp atgūto Latvijas neatkarību un terrora aktiem Amerikā. Un ne jau tikai tāpēc, ka toreiz biju jaunāks. Tagad labi varam redzēt, ka tas tiešām bija cits laiks. Lēnāks, drošāks, vienkāršāks, brīvāks, cilvēcīgāks. Šodien tas jau līdzinās zaudētai paradīzei. Kā teiktu Alfrēds Bērziņš- labie gadi. Un paldies Dievam, ka man tos bija bija lemts piedzīvot!”

Žurnālists Juris Lorencs

IN MEMORIAM

OJĀRS CELLE

(06.11.1929. – 08.09.2021)

Lielā mērā pateicoties viņam, *Laiks* joprojām iznāk, un *Laiks* ir tāds, kāds tas ir. Ojārs Celle no 2002. līdz 2003. gadam bija arī Eiropas latviešu laikraksta *Brīvā Latvija* līdzredaktors, ar savām bagātīgajām zināšanām un pieredzi palīdzot abiem vēsturiskajiem trimdas laikrakstiem turpināt savu ceļu, redakcijai darbojoties Rīgā. Ojārs zināja, kā noturēt un stiprināt pamatus, ko likuši Helmars Rudzītis un Anglijas un Vācijas latviešu brīvās preses pamatlicēji, kā iet rokrokā ar tiem tautiešiem, kas turpina dzīvot ārpus Latvijas, paliekot līdz sirds dziļumiem piederīgi Latvijai.

Viņš bija izcils skolotājs – tāds, kurš savu gudrību neuzspiež, bet liek lietā, gluži neuzkritoši to iedodot rokās, iesējot prātos un rīcībā. Ojārs bija ļoti smalkjūtīgs – kā citkārt inteligenti ļaudis. Ļoti pacietīgs un iecietīgs. Jo viedums un inteliģence ir klusa un neuzkritoša.

Paša Ojāra dzīves ceļš ritējis kā tūkstošiem latviešu – pamatskola pabeigta Latvijā, ģimnazija bēgļu nometnē Vācijā. Amerikā iegūta augstākā izglītība un aizvādāta darba dzīve savā profesijā tehnisko un inženierzinātnisko pētījumu jomā. Kopš pensionēšanās 1994. gadā daudz laika un enerģijas veltīts, komentējot Latvijas valstiskās un politiskās dzīves notikumus Rietumu latviešu presē. Kopš 1970. gada – pastāvīgs to līdzstrādnieks, *Ziemeļkalifornijas Apskata* redaktors. Lat-

vijā – darbs *Laika* un *Brīvās Latvijas* redakcijā, atstājot redaktora vietu, – arī kā politiskajam komentētājam.

Rosīgi darbojies latviešu sabiedriskajā dzīvē, tostarp deviņus gadus vadījis Ziemeļkalifornijas Latviešu biedrību, darbojies Latviešu Fonda padomē, Latvijas Brīvības fondā.

Un vēl – bijis vērā ņemams šachists, pat spēlējis ar lielmeistaru Bobiju Fišeru.

Gādīgs un mīlestības pilns vīrs, tēvs un vectētiņš, draudzīgs un atsaucīgs kolēģis, krietns cilvēks un labs draugs – tāds mūsu piemiņā paliek Ojārs.

Visdziļākā līdzjutība Mārai, Ievai, Kārlim, mazbērniem un tuviniekiem, visiem Ojāra līdzgaitniekiem!

Laika vārdā – Dace Rudzīte,
Diāna Simmons-Rudzīte,
Ligita Kovtuna

Viņš cēla sadarbības tiltus

Ar skumjām saņēmām ziņu, ka 91 gada vecumā Mūžībā devies ilggadējs Rīgas Latviešu biedrības biedrs, sabiedrīks darbinieks, žurnālists Ojārs Celle. Viņš bija ne vien aktīvs RLB biedrs un īstens Latvijas patriots, bet arī vairāku sasaukumu RLB domnieks un valdes loceklis, ilgus gadus darbojies RLB Statūtu un ētikas komisijā.

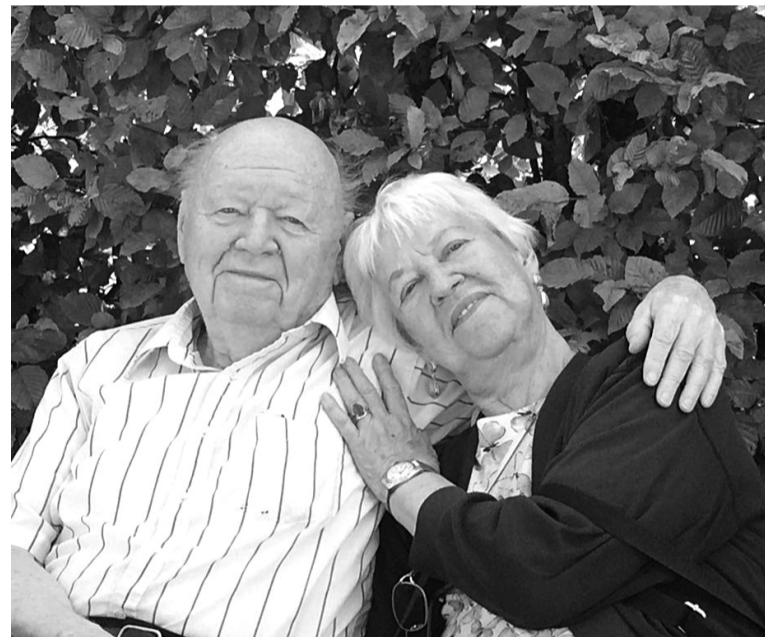
1995. gadā Ojārs Celle atgriezās dzimtajā Rīgā, darbojās Pasaules brīvo latviešu apvienībā. Šai laikā arī satikās Ojāra Celles un Rīgas Latviešu biedrības ceļi. 1995. gadā Ojārs Celle kļuva par Rīgas Latviešu biedrības biedru, ierosinot Rīgas Latviešu biedrībā pulcēt latviešus no visas pasaules. Ojāra Celles ideja īstenojās, un viņš ir klāt pie sešu vērienīgu

Rīgas Latviešu biedrības rīkoto Pasaules Latviešu biedrību konferenču norises, stiprinot Latvijas un latviešu diasporas saites un sadarbību, parādot pasaules latviešu devumu un nozīmību Latvijas valstiskuma saglabāšanā, atjaunošanā un stiprināšanā.

Ojāra Celles viedais dzīves skatījums un pieredze, viņa miers un stabilitāte sarežģītu lēmumu pieņemšanas brīžos un dzirkstošā humora izjūta Rīgas Latviešu biedrības ļaudīm vienmēr bijis kā piemērs un balsts ilgu gadu garumā.

Sērojam un izsakām visdziļāko līdzjutību Ojāra Celles dzīvesbiedrei Mārai, ģimenei, tuviniekiem un draugiem.

Rīgas Latviešu biedrības saime

Kopā ar Māru

Tā izkopts nāk arvien tuvāk...

“Ojārs ir ļoti mierīgs, nosvērts, mīļš. Labu humora izjūtu. [...] Manuprāt, Māras dzīvei vajadzētu būt tikpat harmoniskai kā Lalitas.” Tā par savas meitas Māras jauno vīru raksta dzejniece Rūta Skujiņa no Kalamazū, ASV savai jaunības draudzenei Milijai Grāvei Rīgā 1963. gada 11. septembrī.

Tai laikā gan pazinu Rūtu Skujiņu un viņas abas meitas, bet Ojāru nepazinu. Nevaru pat atcerēties, kad iepazināties. Droši vien divus gadus vēlāk, kad pirmo reizi viesojos Sanfrancisko. Un, tā kā Amerikā mūs vienu no otra šķīra apmēram divas trešdaļas kontinenta, sākumā noteikti Ojāru Celli vairāk no tālienes vēroju nekā pazinu. Katrā ziņā – Ojāru Celli nevarēja nepamanīt pat Amerikas vidienē, jo viņa gādībā neliels ikmēneša *Ziemeļkalifornijas Apskats* kļuva diezgan plaši pazīstams. Celle rakstīja inteligenti un trāpīgi, labā stilā. Nāca svaigi vērojumi un idejas, kuŗas ne vienmēr varēja lasīt “vecajā” presē. Tikšanās reizēs iespajds nostiprinājās. Viņš man vienmēr likās mērķtiecīgs, nosvērts un prātīgs. Manas paaudzes trimdas cilvēks – viens no “jaunajiem”

toreiz. Profesionāli stabils, sabiedriski aktīvs, kā toreiz trimdā daudzi, kas turējās pie savas latviskās pārliecības un centās strādāt Latvijas labā. Cilvēks ar labu “nopelnu nastu”, kā mēs ironizējām.

Tuvāk ar Ojāru iepazinoties Latvijā, it sevišķi ar viņu sadarbojoties Okupācijas muzejā. Pirmais iespajds nav pievilis, jo viņš stabili bija un palika tāds, kāds viņš man sākotnēji likās. Viņa raksti arvien inteligenti, labā latviešu valodā un parasti – trāpīgi. Reizēm uznāca maza skaudība, ka es pats tā neesmu varējis noformulēt. Ne vienmēr varēju pievienoties viņa uzskatiem, bet respektēju viņa argumentāciju un lietišķību, tos aizstāvēt. Viņa prātīgums bremzējis manu gatavību uzņemties risku, kas man reizēm likās vajadzīgs, lai risinātu problēmas sakarā ar Okupācijas muzeja un tā ēkas nākotni. Gala rezultātā jāatzīst, ka bija labi un palaikam tieši Ojāra prātīgums un nosvērtība lika apdomāties, pārdomāt un izvēlēties labāko rīcību, lai sasniegtu vēlamo rezultātu.

Taču vislabāk varbūt Ojāru raksturo kāds mazs stāsts, kas saista Rūtas Skujiņas jaunā znota

vērtējumu 1963. gadā ar maniem vērojumiem laika gaitā un ar neseno pagātņi un tagadni, specifiski arī ar Mežaparku. Tā ir Mežaparka mājas celšanas vēsture, kā es to zinu. Kādu dienu, satiekot Ojāru Rīgā, sāku runāties par nākotni. Viņš tolaik, tāpat kā es, grasījās pārcelties uz Latviju. “Un Māra?” es iejautājos, zinot, ka šādi plāni laulāto draugu nesaskaņu dēļ nereti izjūk. Māra Latvijā atgriezies esot gatava tikai tad, kad viņa varēsot dzīvot, kā ieradusi Amerikā. Viņš tagad Mežaparkā ceļot māju, kur tas viss būšot. Nodomāju, cik mērķtiecīgi un prātīgi viss izdomāts un izplānots. Māja tapa, un Māra atbrauca. Izstāstīju, kā Ojārs man to bija stāstījis, un noprasīju, vai māja tiešām ir tāda, kā Ojārs bija solījis. “Ne tikai kā solīts,” tā viņa, – tā esot labākā māja, kādā viņa dzīvojuši.

Atminoties Ojāru, pirmām kārtām atceros to iekšējo mieru, kāds no viņa plūda. Viņa zināšanas bija enciklopēdiskas, Ojārs runāja pārdomāti, nekad nemēģinot izcelt sevi. Tāda bija arī viņa rīcība.

Liels robs paliks, Ojāram aizējot. Tā izkopts nāk arvien tuvāk...

Sērojot – Valters Nollendorfs

Mežaparka mājā, lasot

EDUARDS
SILKALNS

Mūsu mūzikas krīvs Jāzeps Vītols sava mūža pēdējās dienās komponētā dziesmā kala rotas Latvijai: mīļajai, dārgajai Tēvijai. Savukārt rakstnieks Vilis Lācis, istajā vārdā – Jānis Vilhelms Lāce (1904–1966), iestājās par proletariāta panāktas bezšķiru un pārnacionālas sabiedrības veidošanu. Teikumi, kas sasauca ar Māra Bērziņa (1960) jaunā romāna virsrakstu, rakstnieka iztēlē grāmatas 207. lappusē 1956. gadā Maskavā skan iz PSRS diplomāta Vetrova mutes sarunā ar Lāci: “Vai cilvēks lielāku godu maz var iedomāties? Veidot valsti uz taisnīguma pamatiem, kalt jaunu, skaistu nākotni.” Protams, mūsdienās Vetrova it kā ideālisma pārpilnais nākotnes redzējums gūst pilnīgi citādu tonējumu: zinot, ka no nākotnes kaluma čiks vien iznāca, nevaram Bērziņa grāmatas virsrakstu tvert citādi kā vien ar ironiju.

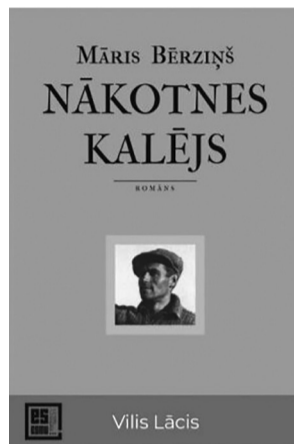
Ikvienā biografiskā romānā kaut kādās proporcijās būs lasāms faktiski notikušais ar autora iztēlotu. Jo vairāk un rūpīgāk rakstnieks būs iedziļinājies avotos, jo apmierinātāks būs lasītājs, kas romānā pirmajā vietā meklē īstenību. Jo lielāku vaļu rakstnieks būs devis brīvai iztēlei, jo pateicīgāks būs lasītājs, kam visvairāk rūp, lai lasāmā viela būtu saistoša un interesanta. Augstākā atzinība izsakāma Mārim Bērziņam, ka viņa izpētais un iztēlotais ir labā līdzsvarā un otrs ir pirmā ļoti ticams turpinājums.

Nākotnes kalējs, kā romāna nosaukums, tā cilvēks, uz kuŗu tas ar smīnu un žēlām attiecināms, ir daudzšķautņains. Tekstā iestrādāti kursīvā iespīesti fragmenti no Lāča dienasgrāmatām, viņa dzejoļi, iz-

Lācim slikti, lasītājam labi

Māris Bērziņš. “Nākotnes kalējs”, romāns, apgāds “Dienas Grāmata”, 2021, 416 lpp.

vilkumi no Latvijas un trimdas preses un periodikas, kur skarts Lācis. Jāsaka gan, ka dienasgrāmatās Lācis ir tikpat lakonisks, cik viņš esot mēdzis būt mutvārdu sarunās. Savu dvēseli viņš neatklāj: ieraksti vairāk

piefiksē, kur viņš tad un tad bijis, ko darījis, ko saticis. To, ko Lācis varētu būt domājis un jutis, daudz plašākās teksta daļās piespēlē Māris Bērziņš. Grāmata, gan būdama pirmām kārtām Bērziņa romāns, tātad mazākā mērā ir arī tāda kā Lāča un avīznieku sarakstītu tekstu antoloģija.

Pāris vietās Bērziņš liek Lācim domāt par prozas sacerējumu rakstīšanas mehaniku, ko viņš, t.i. M.B., daļēji izvēlējis arī par savējo. Vai labāk veidot darbu pirmajā personā un tagadnē vai trešajā personā un pagātnē? Bērziņš prāvu daļu Lāča dzīves gājuma, bet it īpaši jaunības laiku ļauj izgaismot it kā pašam Lācim, pirmajā personā “terapeitiskā nolūkā” rakstītā astoņdaļīgā atstāstījumā “Manas dzīves mirkli”. Pirms šo “mirkļu” izstāstīšanas iesākuma Lācis domā, kā vajadzētu domāt ikvienam rakstītājam, kas grib izskatīties moderns:

“Mani kaitina, ja nevaru salikt visu pēc kārtas. Neesmu

liels vācu kultūras cienītājs, taču viņu teiciens “*Ordnung muss sein*” ir ļoti prātīgs un vērā ņemams noteikums. Un manā terapeitiskajā rakstā, tāpat kā visos citos darbos, būs kārtība. Var, protams, rakstīt,

kā nozāģēja koku, un kaut kad vēlāk stāstīt, kā pirka zāģi, ar kuŗu vēlāk nozāģēja koku, bet man tā nepatīk. Daži tā dara, un man nav iebildumu, ja sanāk dabiski, taču visbiežāk gan izskatās pēc samākslotas izrādīšanās. Šie autori nedomā par lasītāju, bet tikai par sevi.” (113.)

Pats Bērziņš šim Lāča pārdomām paklausa tikai daļēji: kamēr “Nākotnes kalējs” pamatdarbība noris no 1953. līdz 1966. gadam, astoņdaļīgā atkāpe uz Lāča bērnību un jaunību iebārstīta tai pa vidu. Tomēr nodaļu datējumi lasītājam ne mirkli neļauj apmulst neziņā par to, kādā laikā tad šobrīd atrodamies.

Kad pirms vairākiem gadiem *Laikā* recenzēju arī “Nākotnes kalējs” pieminētās (22.–23., 394.–396.) un starplaikā jau mirušās literātūrzinātnieces Ingridas Sokolovas grāmatu par Vili Lāci, kādi lasītāji bija redakcijai sūdzējušies, kāpēc mums par tādu negēli atjaunotās brīvības apstākļos vēl būtu jāinte-

resējas. Tiesa, Sokolova bija Lāča apoloģēte un centās pierādīt, ka Lācis bijis labāks cilvēks nekā viņš lielākās tautas daļas piemiņā palicis. Uz tādu aplamību, protams, recenzijā var norādīt, bet vai rakstniekam obligāti būtu jāpievēršas tikai pozitīviem varoņiem: Maijām, bet ne Paijām, Faustiem, bet ne Mefistofeļiem?

Bērziņa darbs tādu reakciju kā Sokolova, domājams, neizsauks. “Nākotnes kalējs” nav ne miņas no kāda mēģinājuma nomazgāt Lāci baltu, bet arī viņu skalpēt nav Bērziņa prātā.

Lācis parādās kā parasts rāmas dabas cilvēks ar kreisiem uzskatiem jau kopš agras jaunības, bet arī kā cilvēks, kam īsti mīļa un tuva bijusi rakstniecība un kas viņam kā tautā iecienītam rakstniekam piedāvātos augstos politiskos amatus uzņēmies, tikai vilcinoties. Viņš bijis pilns pretrunu. Kaut vēlāk kļuvis par okupantu ielikteni augstākajā politiskajā amatā, viņš jau bērnībā ilgojies pēc vienpatības:

”Ik pa laikam sapņoju, cik labi būtu, ja es varētu aizbēgt prom no visiem.” (97.) Kaut nākdams no aprindām, kam baznīca un reliģija tālu, viņš 1930. gadā, t.i. 26 gadu vecumā, sarakstījis 11 nelielas literāras skices par dvēseli, prātodams gan par tās nemirstības domu, gan par reinkarnāciju. Šīs skices pie tam ir autentiskas, ne Bērziņa izdomātas, kā Lācim mutē ieliktie vārdi, kādus viņš būtu varējis teikt 1956. gadā, ungāru revolūcijas laikā: “Es taču ar sirdi un dvēseli esmu par sociālismu, bet man bail, ka mūsu valoda, tauta izzudīs.” (245.)

Bažas par latviešu tautas izzušanu tāda cilvēka “sirdi un dvēselē”, kas septiņus gadus

iepriekš kā LPSR Ministru padomes priekšsēdis parakstīja rīkojumu par desmitiem tūkstošu latviešu izsūtīšanu uz Sibīriju? Šis bija Lāča pats lielākais atsevišķais noziegums pret savu tautu. Šis noziegums grāmatas pamata tekstā palicis neiekļauts, tam atvēlētas tikai desmit rindas pašā grāmatas sākumā “priekšvārda vietā”. It kā 2019. gada rudenī Rīgas 10. tramvajā dzirdēta saruna par Lāča parakstu starp viņa aizstāvētāju un apsūdzētāju.–

– Jā, tie bija tādi laiki. Neparakstītu viņš, cits to izdarītu. Nebija taču izvēles.

– Nebija? Ja tu tā saki, tad iznāk, ka tu arī parakstītu.

– Es?”

Jau ar šiem pirmajiem akordiem caurcaurim godīgais, patiesību un objektivitāti meklētājs Māris Bērziņš lasītāju ievēd arī sevis meklēšanā. Jautāsim sev: cik augsta amata un cik lielas labklājības piedāvājumam nāktos būt, lai es atkāptos no savas pārliecības un patiesības izpratnes? Vai Lāča raksturam drīzāk būtu piemērojams kādenis “ļaus” vai “vājs”? Vai Viļa attieksme pret mirušo dēliņu Olīti un iemīļoto meiteni Almu rāda par gluži pretējām dabām, kādas iemājo vienā un tai pašā cilvēkā? Vai tagad, pēcskatā, nemēģinot Lāci nekādi attaisnot, esam gatavi teikt: “Arī viņš tomēr bija CILVĒKS?”

Pēdējais grāmatā no Lāča dienasgrāmatas citētais teikums ir: “Jūtos slikti.” Lāča nolādētāji lasītāju starpā teiks, ka labi vien bija, ka Lācis ir juties slikti, un paši viņi jutīsies labi. Savukārt lēnīgākas dabas cilvēki, apjēdami, ka ka arī viņi taču var saslimt un justies slikti, visticamāk neteiks neko.

Paldies un vēlreiz paldies!

Kad pagājušā gada februārī Latvijas Nacionālās operasgildes sēdē pieņēmām lēmumu atbalstīt izcilā latviešu komponista Jāņa Kalniņa operas “Hamlets” iestudējumu uz Baltā nama skatuves, nezinājām, ar kādiem izaicinājumiem mūs pārsteigs pasaule. Šodien atskatoties, droši varam teikt, ka laikam esam bijuši traki, neatkāpjoties no savām iecerēm un lēmumiem. Tomēr tās īstenot mums bija iespējams, tikai pateicoties Jums – tikpat aizrautīgiem, dedzīgiem un atbalstošiem gildes ziedotājiem.

Mūsu pirmais lielais atbalsta nāca no kultūras biedrības TILTS, ko vada Dace Aperāne, un tas deva iedvesmu neapstāties. Amerikas Latviešu apvienība un tās atbalstītāji, kas šogad svin skaistu un nozīmīgu 70.

Draudzīgs “selfijs”, LNOĢ un Latviešu Fonda vadībai tiekoties Berga bazārā Rīgā. Ivars Slokenbergs, Renāte Kenney, Iveta Grava

jubileju, vienmēr ir veicinājuši daudzus kultūras notikumus gan Latvijā, gan arī ārpus tās. ALAs, tās valdes priekšsēža Pētera Blumberga vadībā sniegtais dāsnais ziedojums operas “Hamlets” iestudējumam deva gildei drosmi turpināt iesākto. Tam sekoja Gitas Padegas, LNOĢ uzticamākās un dāsnākās gildes ziedotājas atbalsts, ko papildināja ziedojums projektam no PBLA Kultūras fonda un padomes Juŗa Ķeniņa vadībā. Lielu prieku mums sagādāja vēl viens apliecinājums – mūsu ziedojumu vākšanas akcijai ar īpašu degsmi piedroņojās Latvijas Nacionālās operas fonds Kanādā Anitas Gaides un Ilzes Stockwood vadībā. Un nesen saņēmam iepriecinošu ziņu – mūsu projekts operas “Hamlets” iestudējumam ir saņēmis Latviešu

Fonda biedru atbalstu \$10 000 apmērā. Atkal viena izteikta uzticība operas gildei, mūsu Baltā namam un mūsu tautas kultūras dārgumiem. Atbalstītāju pulks aug un aug, un tiem pievienojusies Ievas Kārklīņas O'Rourke ģimene, aicinot citus dubultot viņu \$10 000 ziedojumu. Visdziļākā pateicība ikvienam un katram no Jums!

Paldies par Jūsu ticību mums! Katrs ziedojums, liels vai mazs mūs tuvina cēlam mērķim – iestudēt sen aizmirstu dārgumu uz mūsu Baltā nama skatuves. Lai top “Hamlets”, lai skan Jāņa Kalniņa brīnišķīgā mūzika Baltā namā un plašajā pasaulē! Ar nepacietību gaidām operas pirmizrādi 13. janvārī.

Jūsu Latvijas Nacionālās operas gilde

AGNIJA
LESNIČENOKA

*Es vaicāju liktenim:
„Kur laime ir, nu kur?”
Viņš, rādot manu sirdi, atteica:
„Lūk, tur.”*

Skaidrīte Soduma (dz. Kronberga)

Septembrī īpaša atcere veltīta māksliniecei Skaidrītei Sodumai (dzimusi Kronberga), viņa dzimusi 1921. gada 14. septembrī valsts ierēdņa un vēlāk lauksaimnieka Anša un Karlīnes ģimenē Rīgā, kur aizvadīti bērnības gadi. Skaidrīte jau agri lika apzināties, ka viņai ir spējas gan mākslā, gan dzejā. Mācoties 3. Rīgas ģimnazijā, jaunās meitenes dzejoļi publicēti arī presē. Pēc ģimnazijas absolvēšanas liktenīgajā 1941. gada jūnijā Skaidrīte uzsāka darba gaitas kā grāmatvede Rīgas skrūvju un uzgriežņu fabrikā un palīdzēja

Skaidrīte Soduma, 1963. gads.
Avots: Latvijas valsts archīvs

Skaidrīte Soduma savās mājās Stokholmā, 50. gadu sākums. Aiz viņas redzams māsu Lijas portrets, blakus tam, zīmējums ar dēliem. Avots: Latvijas Valsts archīvs

tēva saimniecībā Grenču pagasta „Upišos”.

Skaidrīte 1942. gada oktobrī tika uzņemta Latvijas Mākslas akadēmijā, kur skolojās Valdemāra Tones vadībā. Studiju posms nebija ilgs, jo kara apstākļu dēļ, 1944. gada vasarā Skaidrīte mācības pameta un kopā ar vecāko māsu Liju Kronbergu, kuŗa studēja baltu filoloģiju Latvijas Universitātē un vēlāk trimdā kļuva par pazīstamu dzejnieci un sabiedriskā darbinieka Arveda Švābes sievu, devās bēgļu gaitās uz Kurzemi un tālāk – bēgļu laivā uz Zviedriju, 1945. gada maijā nonākot Gotlandē.

Kādā intervijā par tālo ceļu uz drošu patvērumu rakstniece Ingrīda Viksna atminējusies: „Mēs visi cerējām, ka tad, kad sabiedrotie būs sakāvuši hitlerisko Vāciju, viņi metīsies arī uz otru pusi, un mēs būsim brīvi. Tā neiznāca. Kurzemes katlā nodzīvojām visu ziemu cauri. Mūsu grupā bija Medenis, Cedriņš, Lija Kronberga, Skaidrīte Kronberga, Dzintars Sodums. Lielākoties visi rakstītāji un viņu draugi. Mums jau gāja diezgan grūti. Tāpat pa kūtsaugšām bija jādzīvo; kad izmazgāju matus, no rīta tie bija piesaluši pie salmiem... Krievu izpletņlēcēji

pamatīgi aptīrīja mājas, kuŗās mēs dzīvojām, mūs meklēja arī vācu žandarmi, lai izsūtītu uz Vāciju. Briesmas draudēja no abām pusēm. Un tad pienāca ziņa, ka atkal ir viena laiva, un tad bija jābrien jūrā.”

Kopīgi piedzīvotais Skaidrītei lika vairāk satuvināties ar filozofijas studentu, jauno rakstnieku un dezertējušo leģionāru Dzintaru Sodumu, ar kuŗu kopā bija mērots smagais ceļš no Kurzemes uz Zviedriju. 1946. gada 23. februārī abi vienojās laulības saitēm Stokholmas pilsētas namā. Jaunā ģimene turpmākos gadus pavadīja Stokholmā, pasaulē sagaidot divus dēlus. Smagie dzīves apstākļi Zviedrijā un rūpes par ģimeni atstāja maz laika mākslai, tomēr abi jaunie, apdāvinātie cilvēki cīnījās par savas ģimenes labklājību. Dzintara Soduma atmiņas: „Mantas mums nebija daudz – viens vecs Pestīšanas armijas noliktavās pirktis rakstāmgalds, atvilktnes noderēja arī par skapi. Dzīvokļa nebija, dzīvojām šur tur pa istabām. Kad vajadzēja pārvākties, sametām visas mantas skapī, aiznagloju atvilktnes cietī un – projām uz nākamo vietu. Visur tur tulkoju sasodīto Džoisu. Kad puika blāva, bāzu ausis

vati, lai nedzirdētu. Skaidrīte tolaik strādāja žetonu emaljēšanas fabrikā, zīmēja arī spuldžu abažūrus”. Nostabilizējoties, no 1956. līdz 1958. gadam Skaidrīte mācījās Berga industrijas mākslas skolā, kur apguva rūpnieciskā dizaina pamatus. Jaunās iemaņas Skaidrītei ļāva iekārtoties stabilā un labā darbā.

Kopš 1960. gada Skaidrīte strādāja Eskila Holma apgādā pie Zviedrijas skatu kartītēm. Tur viņa savā izkoptā manierē gleznoja daudzus Zviedrijas pilsētu skatus, kas tika iespiesti krāsu ofsetā. Firma atļāva viņai šos skatus arī parakstīt.

Ārpus darba, īpaši 1950. gadu sākumā, Skaidrīte lielu uzma-

nību veltīja radošam darbam. Par to liecināja gan mājas sienas, kas bijušas aizpildītas ar gleznām un grafikām, gan daļība pirmajās latviešu mākslinieku izstādēs Stokholmā, kopīgi demonstrējot latviešu tautas mākslu. Skaidrīte tuvi bija sieviešu portreti, klusās dabas un ziedi, gleznojot vienkāršotā

Skaidrīte (otrā no kreisās) ar māsu Liju, māti Karlīni un tēvu Ansi, 1933. gads. Avots: Latvijas Valsts archīvs

Skaidrīte un Dzintars Sodumi ar dēlu Andri Zviedrijā, 1955. gads. Avots: Latvijas Valsts archīvs

Skaidrīte Soduma Latvijas Mākslas akadēmijā, 1942. gads. Avots: Latvijas Valsts archīvs

un reālistiskā manierē, kas atbalsojās Latvijas Mākslas akadēmijas tradīcijās. Klusās dabas gleznojumos Skaidrīte vienmēr meklējusi vienkāršotas dabas glezniecisko būtību ritmiskā kompozīcijas kopumā, mūsdienīgā skatījumā.

Domājot par dēlu nākotni, 1963. gadā Sodumu ģimene pārcēlās uz ASV, apmetoties uz dzīvi Bostonas apkārtnē. Turpinot papildināt iemaņas un zināšanas, no 1967. līdz 1971. gadam Skaidrīte mācījās Masačūsetas Mākslas kolledžas vakara kursos, apgūstot grafiku un iespaiddarbu veidošanu. Viņu arvien vairāk interesēja dažādas grafikas tehnikas. Perfekti tika apgūta ofseta druka. Tas ļāva ar teicamiem panākumiem no 1970. līdz 1986. gadam darboties Jaunanglijas Telefona mākslas nodaļā, veidojot un maketējot telefona grāmatu sludinājumu daļu.

ASV posmā Skaidrīte arvien vairāk atturējās no sabiedrības un tikai retu reizi bija redzama latviešu saimē un vietējās latviešu mākslinieku izstādēs. Viņa klusi turpināja strādāt un brīvos brīžos radīja darbus uz papīra, izmantojot tušu, zīmulus vai flomāsterus. Daļu viņas darbu – ainavas, ziedus, cilvēku un dzīvnieku figūru skices un citus zīmējumus – iespējams skatīt Latvijas Valsts archīvē, Skaidrītes Sodumas fondā LNA LVA F.2273. Vēlākos gados Sodumu ģimene pārcēlās uz Ņujorkas pavalsts ziemeļu daļu Itakā, tuvāk pie jaunākā dēla un mazbērniem, kur aizvadīta mūža nogale un 1999. gada 18. maijā viņa aizsaukta uz mūža mājām.

JĀNIS BOLIS,
jurists, rakstnieks,
ceļotājs

Es domāju, ka savos 60 gadu nemītīgos ceļojumos esmu piedzīvojis visas iespējamās ceļotāja neērtības un uzbudinājumus. Bet šis brauciens uz Rīgu man atklāja pilnīgi jaunus Covid-19 laika ceļojumu birokrātijas procesus ASV un Latvijā, kas varbūt ir vajadzīgi, bet nomoka līdz nāvei ar savu absurdo pretrunīgumu.

Kā tikt uz Latviju, sāku pētīt jau no pavasara. Vispirms bija jāskatās vai vispār varēs tur braukt. Līdz 1. septembrim ar ASV pasi Latvijā tikpat kā nevarēja iebraukt, bija vajadzīga Latvijas pase. Bet ASV pase vajadzīga, ja gribi atgriezties. Tad Latvijas pase nederētu.

Kad pašu jautājums nokārtots, tad jāpēta citi iebraukšanas noteikumi, kas regulāri mainās. Vai būs jāpotējas, vai būs jātestējas, vai, iebraucot Latvijā, būs jāievēro pašizolācija? Ja izskatās, ka Latvijā varēs iebraukt, jāpēta, vai tiks atpakaļ uz ASV? Tur atkal vesela noteikumu jezga.

Ir arī jāzlemj, kā uz Latviju tiks. No ASV ar laivu vai busiņu būs pa lēnu. Aizstaigāt arī būs grūti. Būs jālido. Un ja nu jālido, tūdaļ jāreķinās ar lidfirmas noteikumiem: vai jābūt vakcinētam, vai esi testēts, vai esi maskas īpašnieks, vai tev ir pase, un kāda?

Varētu domāt, ka prātīgs cilvēks pēc tādas garlaicīgas izpētes nolems mest mieru. Nav vērts, braukšu vēlāk! Bet kad? Kad tas „vēlāk” atnāks, pats par sevi ir būtisks jautājums.

Bet tad ir arī tādi, kā es, kas tomēr nolemj riskēt un brauc. Tad vispirms jāskatās, vai ir pieejamas biļetes lidojumam. Uz Rīgu no ASV tādas var nopirkt ar savienojumiem Amsterdamā, Helsinkos, Frankfurtē vai pat Stambulā. Cenas liekas normālas. Bet arī tur ir vesela virkne noteikumu: kas notiek, ja braucieni firma atsaka, kas notiek, ja braucieni pats atliek vai atsaka, kas notiek, ja gribi brauciena datumus mainīt? Un tas vēl tikai sākums. Pa e-pastu saņemu 10 lapaspuses sīki drukātu papildu noteikumus, kas jālasa ar brillēm un milzīgu pacietību.

Tad 1. septembrī uzspīdēja maldinošs saules stariņš: lai veicinātu tūrisma uz Latviju, no ASV varot iebraukt potēti bez karantīnas! Esot vien elektroniski jāizpilda Covidpass.lv forma, un viss. Nu, jā, bet ko tad darīsi Latvijā iebraucis? Par to tūlīt.

Bet vispirms, sāksim ar braucieni no paša sākuma. Tas bija īstais jampadracis. Bostonas lidostā pieeju pie kases, lai saņemtu iekāpšanās kartes. Delta firmas meitenei iedodu pasi. Meitene citīgi pēta datoru. Vai mans galapunkts esot Latvija? Nu, jā. Tad man esot vajadzīgs dokuments, kas atļauj iecelšanu. Meitene iedodu nodrukāto Covidpass.lv latviešu valodā. Kas tas tāds? Ko tas izsaka? Meitene latviešu valodu neprotot. Brīnums, vai tad latviešu nav visas pasaules otrā valoda? Meitene konsultējās ar kolleģi. Abi

tikai krata galvas, bet beidzot „uzdod”: tulks esot aizņemts, un es izskatīties godīgs. Tomēr saņemu rājienu un brīdinājumu: pirmkārt, lai nākamreiz atnākot ar iztulkotu formu un, otrkārt, varot gadīties, ka Latvijā mani nelaidīs iekšā.

Nobijies dodos uz drošības kontroles punktu. No sākuma viss veicas normāli. Nedomāju, ka tikšu cauri sveikā. Veiksmīgi izturu elektronisko pārbaudi un taisos iet tālāk. Bet nekā. Mani aptur jauns, smaidīgs puisis oficiālā uniformā un lūdz man atvērt rokassomu. Es atveru, un puisis izvelk kārbīnu, kas pilna ar tādiem kā cukura graudiņiem. Kas tie tādi? Es steidzos izskaidrot, ka puisis pacēlis pavisam delikātu jautājumu, un tad nosarcis stāstu, ka graudiņi ir pretlīdzeklis, kas nodrošina svarīgas dabiskās ķermeņa funkcijas darbību. Puisis šaubās. Pēc eksplozīva objekta neizskatīties, bet vai tik nebūs noslēpta narkotika vai izsaisināts šņabis?! Aiziet pie speciāla aparāta, tur iebāž manu graudiņu kārbīnu, gaida rezultātu un priecīgi paziņo, ka viss esot kārtībā un viņš cerot, ka graudiņi darbosies, kā paredzēts, arī Latvijā.

Laimīgā kārtā lidmašīna tomēr nosēžas Amsterdamā. Tur viss tas pārbaudes process atkārtojas: drošības un pasu kontrole. Atkal paceļas jautājums, vai iekļūšu Latvijā, bet nīderlandieši ir saprotošāki. Ar Latvijas pasēm tikšot iekšā.

Ar AirBaltic lidmašīnu nolaižos Rīgā. Priecīgi iekāpju taksīti, kas tagad maksā divas reizes vairāk nekā pēdējā braucienā 2019. gadā. Dzīvokli ienākuši, kā jau šinīs dienās parasts, tūdaļ jāpēta datori. Mans strādā labi, bet sieva savu nevar atvērt. Uz ekrāna tikai parādās kādas smaidīgas sievietes seja. Domājam, ka ciemā atnācis vīruss, ne Covid, bet elektroniskais. Izsaucam speciālistu. Tas arī nevar saprast. Laužam galvas un datoru bikstām bez gala. Beidzot konstatējam, ka sievas dators Bostonas lidostā pie drošības kontroles punkta ir samainīts ar tieši tāda paša izskata datoru, kas pieder intelektuālai dzejniecei no Miņepoles vārdā Heida Erdrich, kuŗa, starp citu, sadarbojas ar Augsburgas universitāti Vācijā. Tad sākas e-pastu maratons, kā labāk datorus samainīt, kuŗa Heida iesaistīja mums pazīstamo rakstnieku un mākslas galerijas īpašnieku Vili Indi no Marfas, Teksasā, kā arī svešu kungu vārdā Ameets Kamaths no nezināmas dzīvesvietas, un vēl mūsu meitu Māru.

Datoru problēmu risinot, starplaiķā sāku zvanīt draugiem un paziņām. Apprāso par teātriem, koncertiem un restorāniem. Un tad mani apgaismo par pašreizējo Latvijas absurdo birokrātisko paradoksu. Kā jau teicu, lai veicinātu tūrisma, Latvija no ASV ielaiž vakcinētos bez karantīnas. Bet tev, cilvēk, valdība neizstāsta, ka bez Eiropas vakcinēšanas sertifikāta tu, nabaga

veicinātais ASV tūrists, vari tikai tupēt savā viesnīcas istabā vai dzīvoklī, skatīties griestos un baudīt Rīgas svaigo gaisu! Koncertos, teātros, restorānos tevi nelaiž iekšā. Ar ASV potēšanas kartiņu tu netiec nekur. Tātad – sēdi uz vietas un kūko. Varētu jau teikt, ka paša vaina – pirms braukšanas vajadzēja visu sīki

izpētīt. Bet ja tev Latvijas valdība saka, – ja esi divas potes saņēmis, no ASV vari iebraukt bez karantīnas, nez vai caurmēra tūrists interesēsies tālāk. Katrā ziņā man tas neienāca prātā.

Kad datora problēma kaut cik nokārtota, nodomāju, ka laiks pienācis pārbaudīt, vai tiešām būs tik traki. Sāku ar kafe Osīriiss

tepat ap stūri. Pie ieejas stāv smaidīga meitene un prasa manu potēšanas sertifikātu. Es stingri un ar pārliecību rādu savu Pfizer vakcinēšanas kartīti. Meitenes smaids pazūd. „Nē, godātais kungs, tādus mēs redzam katru dienu. Ar to nepietiek. Lai tiktu iekšā, ir vajadzīgs Eiropas sertifikāts. Bēdīgi apgriezies un devos uz mājām. Nu, ko, vismaz mēģināju.

Rīgas dzīvoklī brīvo laiku kavējot, jau tagad sāku prātot, kā tikšu atpakaļ uz ASV. Laikam, lai gan esmu sapotēts, būs jātestējas 72 stundas pirms izlidošanas. To gan šoreiz nodomāju nekavēt. Sāku pētīt timekli Bostonas teātru un koncertu iespējas, pat restorānos. Ja nesanāk Latvijā, tad jāgaida, kad tikšu atpakaļ uz Bostonu klausīties simfonisko mūziku un skatīties, kā diriģē Andris Nelsons.

Pēc pāris dienām konstatējam, ka tomēr pastāv iespējas, kā ar ASV potēšanas dokumentu var iegūt Eiropas sertifikātu – jāizpilda un jāiesniedz pieprasījuma forma. Bet rodas jautājumi: vai caurmēra ASV tūrists pirms braukšanas par to zinās un cik daudz laika tas paņems? Eiropas sertifikātu varat saņemt no NVD 30 dienu laikā. Tad jau parastais tūrists sen būs atgriezies mājās! Liekas, ka šis process nav paziņots kopā ar plaši izsludināto ziņu, ka vakcinētie ASV tūristi var iebraukt Latvijā bez karantīnas.

No redakcijas.

Atsaucoties uz šo mūsu uzticamā lasītāja un autora Jāņa Boļā vēstuli, publicējam Latvijā pastāvošos noteikumus, lai saņemtu Eiropas Savienībā akceptēto sertifikātu un lai jūs, cienījamie lasītāji, nenonāktu līdzīgā neapskaužamā situācijā.

Tātad – izlasiet un jau savlaicīgi aizpildiet un nosūtiet anketu uz zemāk norādīto Nacionālā veselības dienesta (NVD) adresi.

Lai nekas neapņemšo Jūsu ciemu dienas Latvijā!

Ārzmēs veikta vakcinācijas fakta ievades nosacījumi E-veselībā

Ārvalstīs veiktas vakcinācijas pret Covid-19 fakta reģistrāciju Latvijas Republikā E-veselībā veic, ja persona ir tiesības uz valsts apmaksātu Covid-19 vakcināciju Latvijā. Ja persona ir saņēmusi darbības jēgu digitālo sertifikātu citā Eiropas valstī, tad vakcinācijas fakta reģistrāciju e-veselībā nav nepieciešams veikt.

Šobrīd datus par personām veiktiem Covid-19 vakcinācijas faktiem E-veselībā var ievadīt par Eiropas Zaļu aģentūras (EZA jeb EMA - European Medicines Agency) reģistrētām Covid-19 vakcinām:

(Turpināts 7.lpp.)

LŪDZAM AIZPILDĪT DRUKĀTIEM BURTĪEM!

Nacionālajam veselības dienestam (NVD)

(vārds, uzvārds)

(personas kods) (dzimšanas datums)

(adrese atbilsts saņemšanai)

(e-pasta adrese)

(kontakttālrunis)

IESNIEGUMS
par ārzmēs veikta vakcinācijas fakta atzišanu

Lūdzu atzīt _____ (kam - vārds uzvārds)

ārvalstī - _____ (kur - valsts) veiktu vakcināciju pret Covid-19 infekciju un nodrošināt par to informācijas ievadi vienotajā veselības elektroniskajā informācijas sistēmā digitālā Covid-19 vakcinācijas sertifikāta saņemšanai.

Sniedzu šādu informāciju par vakcinēto personu (atzīmēt atbilstoši):

Latvijas pilsonis vai nepilsonis;

persona, kura saņēmusi uzturēšanās atļauju Latvijā;

Latvijā strādājošs citas valsts pilsonis;

persona, kurai citā Eiropas valstī izsniegta un NVD reģistrēta S1 veidlapa;

Latvijā studējošs pilna laika ārvalstu students;

Latvijā akreditēts un rezidējošs ārvalsts diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības, vai starptautiskas organizācijas, tās pārstāvniecības darbinieks vai viņa ģimenes loceklis.

Pievienoju šādus dokumentus (atzīmēt atbilstoši):

starptautiskā vakcinācijas vai profilakses apliecība;

vakcinācijas fakta apliecinājums vai sertifikāts;

notariāli apliecināts apliecinājuma vai sertifikāta tulkojums.

Apliecinu, ka iesniedzu vakcinācijas fakta apliecināto dokumenta oriģinālu.

20__ gada _____

(paraksts)

Lūk, šādu iesnieguma veidlapu par vakcinēšanos ārzmēs var lejuplādēt <https://www.vmnvd.gov.lv/lv/arzemes-veikta-vakcinācijas-fakta-ievades-nosacījumi-e-veselība>

KĀRLIS
STREIPS

2. septembrī apritēja 30. gadadiena, kopš toreizējais ASV prezidents Džordžs Bušs, vecākais, paziņoja, ka viņa valsts gatava atzīt Latvijas, Lietuvas un Igaunijas neatkarību. Prezidents atradās savā vasaras mītnē Kennebunkportā, Menā, un preses konferencē viņš nāca klajā ar šādiem vārdiem: "Savienotās Valstis allaž ir atbalstījušas Baltijas valstu neatkarību, un tagad tās ir gatavas nekavējoties izveidot diplomātiskas attiecības ar visām trim valdībām."

Amerikas prezidenta paziņojums nāca gandrīz divas nedēļas pēc 21. augusta, kad 1991. gadā kļuva skaidrs, ka reakcionāru spēku organizēts pučs Maskavā ir izgāzies un visas trīs Baltijas republikas pasludinājušas beigas pārejas posmam, kas bija sācies 1990. gadā, kad tās pieņēma pagaidu neatkarības deklarācijas. Prezidents Bušs preses konferencē teica, ka Baltijas valstis bija īpašs gadījums. Attiecībā uz atlikušajām PSRS republikām lēmums tiks pieņemts katrai atsevišķi. Galu galā sanāca, ka Amerika minēto valstu neatkarību atzina tikai tā paša gada 25. decembrī, kad oficiāli pieņāca Padomju Sociālistisko republiku savienības beigas. Vīrs Kremļa nolaists PSRS sarkanais karogs un pacelts Krievijas federācijas trīskrāsu karogs. Gandrīz 69 gadus šis sabiedriskais, politiskais un ekonomiskais eksperiments pastāvēja.

Bridī, kad Amerikas Savienotās Valstis atzina Latvijas neatkarību, to jau bija izdarījušas padsmīt valstis, sākot ar Islandi. To starpā bija Eiropas kopiena, kuŗa neatkarību atzina vienkopus, vienlaikus atzīstot, ka katra no tobrīd 12 dalībvalstīm diplomātiskas attiecības veidos atsevišķi. Dānija jau bija izveidojusies, un drīz arī sekoja atzīšana no Krievijas federācijas (PSRS atlikumi mūsu valsts neatkarību atzina 6. septembrī). Galu galā līdz 1991. gada beigām 93 pasaules valstis atzina Latvijas Republiku kā neatkarīgu valsti.

Amerikas prezidenta lēnīguma pamatā bija Džordža Buša draudzība ar PSRS lideri Michailu Gorbačovu. Tiekoties Maltā 1989. gada 3. decembrī, abi līderi paziņoja, ka tā dēvētais Aukstais karš ir beidzies. Pirms mēneša bija kritis Berlīnes mūris, viens no centrālajiem simboliem Aukstā kara laikā. Jau 1998. gada jūnijā Dž. Buša priekštecis amatā Ronalds Reigans mūŗa priekšā teica vārdus: "Gorbačova kungs, nojauciet šo mūŗi!" Galu galā tie bija Vācijas Demokrātiskās republikas robezsargi, kuŗi apjukuma bridī atvēra vārtus starp abām Berlīnes pusēm, tā uzsākot patiesi nekontrolējamu plūsmu no austrumiem uz rietumiem.

Maltā prezidents Bušs un prezidents Gorbačovs arī parakstīja ieroču samazināšanas līgumu, un ir zināms, ka lielas

vēdergraizes Baltajā namā radīja doma – ja Padomju Savienība sabruks, tad tās ievērojama kodolarsenāls būs ar nezināmu un neprognozējamu nākotni. Līdz ar to viscauri Atmodas periodam Amerika oficiāli, lai arī paklusām, atbalstīja Baltijas republiku neatkarības centienus, bet prezidenta Buša administrācija turpināja cerēt, ka izdosies saglabāt Padomju Savienību, iespējams, citā, demokrātiskākā veidolā. Šim cerībām lielā mērā punktu pielika asiņainais uzbrukums pret cilvēkiem, kuŗi centās nosargāt Lietuvas televīzijas torni Viļņā. 14 cilvēki gāja bojā zem tanku kāpurķēdēm. Zināms, ka Gorbačovu televīzijā demonstrētās ainas no Lietuvas tik ļoti šokēja, ka viņš aicināja bruņotos spēkus turpmāk no vardarbības atturēties. Latvijā Barikāžu laikā seši cilvēki gāja bojā, un ar to arī viss bija pateikts.

Amerikas pirmais vēstnieks mūsu valstī pēc neatkarības atjaunošanas bija Rīgā dzimušais karjeras diplomāts Ints Siliņš. Viņš palika amatā līdz 1995. gada jūlijam, kas nozīmēja, ka viņš bija vēstnieks bridī, kad pabeigta Krievijas karaspēka izvešana no mūsu valsts. Tas bija 1994. gada 31. augustā, un tas bija process, kuŗā visai intensīvi bija iesaistīts ASV prezidenta Buša pēctecis Bills Klintonš. Tā paša 1994. gada 6. jūlijā viņš ieradās Rīgā, kur man bija lielais gods būt

par viņa tulku.

Pēc vēstnieka Siliņa Amerikas intereses Latvijā pārstāvēja trīs karjeras diplomāti, tad divi politiskā kontekstā iecelti vēstnieki, un kopš tam četri karjeras diplomāti. Politiski iecelto vēstnieku starpā izceļama Katrīna Toda Beilija, kuŗa 2007. gadā Latvijas universitatē nāca klajā ar uzrunu, kuŗā viņa skarbi kritizēja mūsu valsti pastāvošo korumpētību. Nēkad neaizmirsīšu viņas repliku, ka "politiku nedrīkst taisīt mākoņos un pie jūras", tā, vārdā neminot, bet nepārprotami uzsverot divus no tālaika Latvijas tā dēvētajiem oligarhiem – Andri Šķēli, kuŗam piederēja īpašums ar nosaukumu "Mākoņi," kā arī Aivaru Lembergu, kuŗa ilgus gadus valdītā Ventspils pilsēta atrodas Baltijas jūras krastā.

Latvijai pirmās brīvvalsts laikā Amerikā bija konsulārs aģents Ņujorkā, tad ārkārtējais sūtnis un pilnvarotais ministrs Masačūsetā, tad ģenerālkonsuls Ņujorkā un visbeidzot vēstnieks Alfrēds Bilmanis, kuŗš bija amatā bridī, kad Latvija zaudēja savu neatkarību. Būtisks bija Amerikas lēmums atteikties no PSRS okupācijas atzīšanas, un visus gaŗos okupācijas gadus mūsu valstij Vašingtonā bija diplomātiska klātbūtne. Pēdējais okupācijas laika vēstnieks Anatols Dinbergs amatā bija tik ilgi, ka viņš kļuva par Vašingtonas diplomātu korpusa vecāko.

Laikā kopš neatkarības atjau-

nošanas Latviju Amerikā pārstāvējuši septiņi vēstnieki. Tāpat kā Amerika par pirmo uz mūsu valsti nosūtīja Rīgā dzimušu cilvēku, tā Latvija uz Ameriku nosūtīja Vācijā dzimušo, bet Amerikā augušo Ojāru Kalniņu.

Lielu domstarpību starp mūsu valsti un Ameriku nav, ja nu vienīgi mūŗsenajā jautājumā par ebrēju īpašumu restitūciju. Daudz būtiskāks ir fakts, ka esam partnervalstis pasaules lielākajā militārajā aliancē NATO. 1994. gadā Latvija kļuva par vienu no pirmajām valstīm, kuŗas piedalījās NATO "Partnerattiecības mieram" programmā. Pēc gada mūsu valsts pārstāvējiem deva pieeju aliances plānošanas procesiem, kas ļāva daudz labāk sagatavoties tālākai attīstībai. Lēmumu par Baltijas valstu uzņemšanu NATO pieņēma samītā Prāgā 2002. gada decembrī, par pilntiesīgu NATO dalībvalsti Latvija kļuva 2004. gada 29. martā. Ļoti nozīmīgs šī procesa nodrošināšanā bija ASV prezidents Džordžs Bušs, jaunākais. Un katrā gadījumā – laikā, kad Krievija arvien vairāk un vairāk ir sākusi izrādīt savu agresivitāti, varam būt pateicīgi Dievam un liktenim, ka mūsu mazajai valstij dots pietiekams uzticības kredīts, lai NATO līguma 5. pants būtu attiecināms arī uz mums.

Ārzemēs veikta vakcinācijas fakta ievades nosacījumi E-veselībā

(Turpināts no 6. lpp.)

- *Vaxzevria* (Covid-19 Vaccine AstraZeneca);
- *Covid-19 Vaccine Spikevax* (Moderna);
- *Covid-19 Vaccine Janssen*;
- *Biontech-Pfizer Comirnaty*.

Datu ievade E-veselības sistēmā nodrošina iedzīvotājam iespēju autentificēties tīmekļvietnē www.covid19sertifikats.lv ar kādu no drošas piekļuves līdzekļiem un izveidot savu digitālo Covid-19 sertifikātu.

Iesniegumu ar tam pievienotu vakcinācijas veikšanas fakta apliecinājuma oriģinālu Nacionālam veselības dienestam (NVD) var iesniegt:

- **Pa pastu** – nosūtot iesniegumu NVD **pa pastu**. Adrese: Cēsu iela 31/k3, Rīga, LV-1012.
- **Ievietojot dokumentus pie NVD ieejas izvietotajā pastkastē** – NVD Klientu apkalpošanas centrā Rīgā vai kādā no NVD **teritoriālām nodaļām** (Kuldīgā, Smiltēnē, Daugavpilī vai Jelgavā).

Jāņem vērā, ka:

- NVD jāiesniedz vakcinācijas fakta apliecinājuma oriģināls. Pēc iesnieguma izskatīšanas NVD to nosūtīs atpakaļ iesniedzējam.
- Iesniegums tiks izskatīts viena mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas.

Starptautisko vakcinācijas vai profilakses apliecinājumu, kuras formu noteikusi un pastiprinājuši PVO Starptautiskajos veselības aizsardzības noteikumos un Latvijas Republikas Ministru kabinets 2007. gadā tos ir ratificējis (<https://likumi.lv/ta/lv/starptautiskie-ligumi/id/1592-starptautiskie-veselibas-aizsardzibas-noteikumi>). Šo noteikumu 36. pants attiecas uz vakcināciju un citu profilaksi ceļotājiem un paredz iesniegt vakcinācijas vai profilakses apliecinājumu.

Starptautiskās vakcinācijas vai profilakses apliecinājuma paraugs nr.1

Starptautiskās vakcinācijas vai profilakses apliecinājuma paraugs nr.2

Cits dokuments (piemēram, ārstniecības iestādes izsniegts sertifikāts vai apliecinājums), kurā ir ietverts personas vārds, uzvārds, personas identifikators, saņemtās vakcīnas nosaukums un sērijas numurs, vakcinācijas datums un saņemtās potes kārtas numurs un skaits, kā arī dokumenta izsniegšanas datums un tā izsniedzēja iestādes/uzņēmuma nosaukums un izsniedzēja vārds, uzvārds. Citu valstu apliecinājumu paraugi ir pieejami šeit.

Dokumentu uzticamība: Starptautiskā vakcinācijas vai profilakses apliecinājuma ir drošs un uzticams dokuments, kam nav nepieciešams papildu apliecinājums.

Dokuments, kas izsniegts Eiropas Savienības, Eiropas Ekonomiskās zonas dalībvalstī, Šveices Konfederācijā vai Lielbritānijā

un Ziemeļrijas Apvienotajā Karalistē (izņemot tās aizjūras teritorijas), ir uzticams bez papildu apliecinājumiem (legalizācija vai apostille).

Dokumentam, kas izsniegts kādā no trešajām valstīm, jābūt saprotamam un jāsaturs visa nepieciešamā informācija par vakcinācijas veikšanu, tam būtu jāatbilst kādam no šeit norādītajiem paraugiem: <https://www.vmnvd.gov.lv/lv/citu-valstu-sertifikatu-paraugi>.

Ārvalstī izsniegts dokuments var būt arī apliecināts šādā kārtībā un tad tas ir uzticams un drošs:

- ja tas ir izdots valstī, kas ir Hāgas konvencijas "Par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu" dalībvalsts, tā īstumu var apliecināt attiecīgās ārvalsts, kura izdevusi dokumentu, kompetentā iestāde ar *apostille* (starptautisks apliecinājums, kas apstiprina personas,

kas parakstījusi oficiālu dokumentu, paraksta īstumu un tiesībspēju, kā arī zīmoga vai spiedoga īstumu). Ar *apostille* apliecināts dokuments ir derīgs iesniegšanai Latvijas iestādēs bez citas papildus apstiprināšanas;

- ja tas ir izdots valstī, kas nav Hāgas konvencijas "Par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu" dalībvalsts, tad to var legalizēt attiecīgās valsts, kurā dokuments izsniegts kompetentajā iestādē (ārvalsts Ārlietu ministrijā, diplomātiskajā vai konsulārajā pārstāvniecībā) un pēc tam to nepieciešams legalizēt Latvijas Ārlietu ministrijas Konsulārajā departamentā vai Latvijas diplomātiskajā vai konsulārajā pārstāvniecībā attiecīgajā ārvalstī.

Tālrunis saziņai ar NVD zvanot no ārzemju numuriem: 67045005. E-pasts: nvd@vmnvd.gov.lv

Brīvvalsts vēstures liecības

Laikam ritot, daudzām vēstures liecībām nevar noteikt to piederību. Tas attiecas arī uz krūšu nozīmēm, jo daudzām nevar noteikt to piederību ne Vēstures archīvā, ne to gadu literatūrā. Tāpēc jālūdz cilvēku palīdzība, ja viņiem ir saglabātas krūšu nozīmes kopā ar nēsātāja fotografijām vai dokumentiem. Iespējams, ka var palīdzēt vecākās paaudzes ļaužu atmiņas. Tāpēc būtu ļoti labi, ja varētu atsūtīt mazāk zināmo krūšu nozīmju fotografijas, to dokumentu kopijas. Pielikumā dažu cilvēku fotografijas ar nezināmām krūšu nozīmēm un pašas krūšu zīmes, kuŗu piederības noteikšanai nepieciešama lasītāju palīdzība. Informācija nepieciešama publikācijai par Latvijas krūšu zīmēm un medaļām.

Fotogrāfija ar aizsargu pulka komandieri un nezināmu aizsargu krūšu nozīmi – ovāls vainags, vidū balts auseklītis ar ģerboni. Tādu nozīmi ir nēsājuši aizsargu pulku komandieri Jansbergs, Legzdiņš un citi aizsargi

Fotografija ar kareivi un nezināmu krūšu nozīmi – ovāls vainags, vidū arfa un augšdaļā armijas simbolika – saulīte

Fotografija ar lidotāju un apakšā nezināmu aviācijas pulka krūšu nozīmi – vainags, ugunskrusts, saule un propellers

Ventspils policija. Piederējusi kādam policistam

Nezināma policijas zīme. Piederējusi kādam policistam

Daugavpils policija

Latvijas Universitātes apbalvojums – zvaigzne

Virsprokura zīme

Nezināma juridiskā zīme, zeltīta, apakšā divas zvaigznes

Būšu pateicīgs par jebkuŗu norādi par šīm zīmēm vai citām mazāk zināmām zīmēm, dokumentiem, fotografijām.

Savukārt varu noteikt jums nezināmu krūšu nozīmju, medaļu piederību.

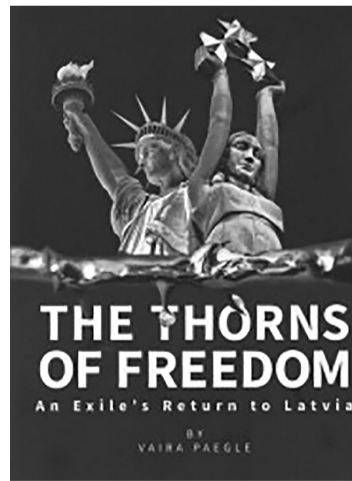
Lūdzu rakstīt: raimriga@gmail.com vai R. Pranks

Slokas iela 36
Rīga, LV 1048, Latvija
Kā arī zvanīt: +371 221 703 63

LAIKA GRĀMATA

VAIRA PAEGLE

THE THORNS OF FREEDOM

Izcilās politiķes, PBLA valdes priekšsēdes atmiņas par Latvijai nozīmīgo laiku pēc neatkarības atgūšanas.

V.Paegles stāstījums ir bagāts ar vēsturiskiem faktiem, iepazīstina ar daudzām personām, kas satiktas dzīves ceļā.

Cena – 20 USD

SILVIJA GRIGULE DŽONSA

UN KO NU?!

Grāmatas "Un ko nu?!" autore Silvija Grigule Džonsa ir Īrijas veclatviete, Zaļajā salā nokļuvusi līdzīgi citiem latviešu bēgļiem pēc Otrā pasaules kara. Māte sešiem bērniem un 13 mazbērniem, Īrijas latviešu vidē atsaucīga ar savu pieredzi un zināšanām. Viņas grāmata ir vērtīgs mazāk zināmas latviešu trimdas stāsts, balstīts faktos. Šī ir vien otrā grāmata par latviešiem Īrijā, kur joprojām mīt un darbojas ievērojama latviešu kopiena.

Grāmata sarakstīta aizraujošā vēstījumā, atklājot arī vēsturisko un specifisko laikmeta fonu. Tapusi pēc 13 gadus vecās mazmeitas rosinājuma, tāpēc sarakstīta valodā, kas saprotama arī pusaudžiem.

Cena 30,- USD

Grāmatas izdošanu atbalstījis

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604,
St. Petersburg, Florida 33715

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Kanadas vēstniecības padomnieks izvaicāja Daugavpils pilsētas domes priekšsēdi, kā šī reforma ietekmēs Daugavpils pilsētu.

Šī bija pirmā Kanadas vēstniecības padomnieka oficiālā vizīte ārpus Rīgas, kā arī pirmā vizīte Latgales reģionā. Tās laikā Ževons Nikolas apmeklēja Silenes robežkontroles punktu, lai iepazītos ar reālo situāciju uz Latvijas-Baltkrievijas robežas. Daloties savos novērojumos, diplomāts secināja, ka ārvalstu mediji atspoguļo nepilnīgu informāciju saistībā ar notiekošo uz Latvijas-Baltkrievijas robežas.

Latviešu valodas aģentūra sāk akciju

“Latviešu valoda man ir...”

Viena no valstiskās, nacionālās piederības un apziņas pamatvērtībām ir valoda. Mums tā ir latviešu valoda. Lai īpaši godātu latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu Latvijā, svētku, atceres un atzīmējamo dienu kalendārā pēc Valsts prezidenta Egila Levita ierosinājuma 15. oktobrī šogad un turpmāk tiks svinēta Valsts valodas diena. Šis datums nav izvēlēts nejauši. 1998. gada 15. oktobrī Satversmes 4. pantā tika nostiprināta valsts konstitucionālā vērtība: “Valsts valoda Latvijas Republikā ir latviešu valoda.”

Izglītības un zinātnes ministre Anita Muižniece: “Latviešu valoda ir manas saknes. Tā ir mana piederības sajūta Latvijai, latviešiem, manai ģimenei. Tā ir valoda, kas skan skaisti un skan tālu aiz Latvijas robežām. Un tāpēc latviešu valoda man ir dārgums, par ko rūpēties un ko kopt gan ikdienā, neļaujot to aplīpināt ar dažādiem sārņiem, gan valsts mērogā, mērķtiecīgi un apdomīgi pilnveidojot valsts valodas politiku.”

Latvijā 275 skolās mācās vācu valodu

Pirmdien, 2021. gada 6. septembrī, izglītības un zinātnes ministre Anita Muižniece (*attēlā*) tikās ar Vācijas Federatīvās Republikas vēstnieku Latvijas Republikā Kristianu Heltu. Viena no galvenajām sarunas tēmām bija vācu valodas apguve.

Anita Muižniece: “Mēs augstu novērtējam Vācijas vēstniecības, Vācu skolu sistēmas ārvalstīs centra un Gētes institūta Rīgā atbal-

tu un ieguldījumu, veicinot vācu valodas apguvi un mācīšanu Latvijā. Nozīmīga ir Valsts izglītības satura centra un Gētes institūta Rīgā sadarbība, nodrošinot savstarpēju informācijas apmaiņu par mācību programmām, jaunām mācību pieejām un vācu valodas eksāmeņiem. Mēs esam pateicīgi arī par Vācijas atbalstu Latvijas vācu valodas skolotāju profesionālajai pilnveidei.”

Latvijā veikta unikāla operācija

Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas mediķi veikuši Latvijā līdz šim nebijušu operāciju – iekška locītava aizstāta ar endoprotēzi. Pirms operācijas ārsti guvuši pieredzi no kollegām Klaipēdā, Lietuvā un Francijā. Aizvadītajā nedēļā veikta divas šādas operācijas, kas noritēja veiksmīgi, un šogad plānotas vēl astoņas.

Eiropas Atveseļošanas fonda līdzekļi uz Latviju

Atveseļošanas fonds ir jauna, EK centralizēti pārvaldīta budžeta programma, kas izveidota papildus 2021. – 2027. gada plānošanas perioda Eiropas Savienības (ES) daudzgadu budžetam. Tā mērķis – atbalstīt reformas un investīcijas, kas saistītas ar pāreju uz zaļo un digitālo ekonomiku, kā arī mazināt pandēmijas izraisītās krīzes radīto sociālo un ekonomisko ietekmi.

Latvija 10. septembrī, saņemusi priekšfinansējumu 13% jeb 237 miljonu eiro apmērā no kopējā valstij pieejamā Atveseļošanas fonda finansējuma apjoma – 1,82 miljardiem eiro, informēja Finanču ministrijā (FM). “Eiropas Komisijas pirmais maksājums 237 miljonu eiro apmērā ir būtisks solis, lai Latvija atveseļotu ekonomiku pēc Covid-19 izraisītās krīzes. Latvija ir starp pirmajām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kuŗas sagatavoja nacionālos reformu plānus, līdz ar to arī Latvija ir starp pirmajām, kas saņem maksājumu no Eiropas Atveseļošanas fonda. Kopumā Latvija saņems 1,8 miljardus eiro, lai uzlabotu dzīves kvalitāti Latvijas cilvēkiem, veidotu ekonomiku noturīgāku un uzlabotu tās konkurētspēju, ņemot vērā transformāciju uz klimata neitrālu un digitālu ekonomiku, “uzsvēra Eiropas Komisijas (EK) priekšsēdētājas izpildvietniece, atbildīgs par ekonomiku un starptautisko tirdzniecību Valdis Dombrovskis (*Jaunā Vienotība*).

Dienasgaismu ieraudzījis sarunas ieraksts

starp Saeimas Ārlietu komisijas deputātiem un viltvārdi, kuŗš izlikās par Kremļa opozicionāra Alekseja Navalnija kollegu Leonīdu Volkovu. Saruna notika pavasarī, bet tās fragmentu publicēja dažas nedēļas pirms nākamnedēļ gaidāmajām Krievijas valsts domes vēlēšanām. To steigšus popularizēja Krievijas televīzijas kanāli, lai drāmatiskā ziņu sižetā Latviju apvainotu “ārņemju aģentu” atbalstīšanā un apgalvotu, ka Latvijā *Sputnik V* vakcīnas uzskata par glābiņu pret Covid-19.

EP komitejā spriest par Ušakova izdošanu kriminālvajāšanai

Eiropas Parlamenta (EP) Juridiskā komiteja ceturtdien, 9. septembrī, sprieda par bijušā Rīgas mēra, pašlaik EP deputāta Nila Ušakova (“Saskaņa”) parlamentārās imunitātes atcelšanu. Tas notiek pēc Latvijas Ģenerālprokuratūras pirms gandrīz gada nosūtītā lūguma, lai varētu sākt kriminālvajāšanu pret Ušakovu (*attēlā*).

Jautājumu par Nila Ušakova parlamentārās imunitātes atcelšanu Eiropas Parlamenta Juridiskā komisija skatīja slēgtā sēdes daļā. Tāpēc detaļas par spriesto publiski nav zināmas. Šoreiz dienas kārtībā bija prokuratūras viedoklis.

Komitejas balsojums, visticamāk, gaidāms novembrī vai decembrī, un pēc tam arī par to balsos plenārsēdē, pieņemot lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu. Šādi jautājumi tradicionāli Eiropas Parlamentā tiek skatīti diezgan ilgi – no gada līdz pat diviem.

Jauna bakalaure – Tamāra Līduma Adelaidē

Adelaidiete Tamāra Līduma 2021. gadā aprīlī Dienvidaustrālijas Universitātē ieguva Bakalaura gradu Fizioterapijā ar uzslavu (*Bachelor of Physiotherapy, Honours*).

Tagad viņa strādā kā fizioterapeite privātā praksē *Good Country Physiotherapy Narcoorte* pilsētā – pusceļā starp Melburnu un Adelaidi. Tamāra ir beigusi Adelaides Latviešu pamatskolu un vidusskolu. Viņa ir piedalījies Annas Ziedares Vasaras vidusskolā un Sveika, Latvijā! braucienā. Tamāra dejo arī Adelaides TDK *Auseklītis* un ir piedalījies vairākās Austrālijas Latviešu Kultūras dienās un Jaunatnes dienās Austrālijā. Viņa arī ir dejojusi ar Austrālijas TDK *Jūrmalnieki*, piedaloties tautas deju lieluzvedumā XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos 2018. gadā Latvijā. (Pēc laikraksta *Latvietis*)

Siguldā veidos autentisku Gaujas plostu

Siguldā top liecība vienam no amatiem, kas nu jau ir palicis

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

LIELBRITANIJA. 11. septembrī Latvijas vēstniecībā Apvienotajā Karalistē (AK) norisinājās devītā ikgadējā diasporas organizāciju AK pārstāvju tikšanās. Sanāksme bija iespēja pēc ilgāka pārtraukuma tikt klātienē un pārrunāt Latvijas diasporai AK aktuālus jautājumus, dalīties organizāciju un skolu darbības pieredzē, kā arī apspriest sadarbības iniciatīvas nākotnei. Šī gada sanāksmē īpaša uzmanība tika veltīta izglītības jautājumiem diasporā, kā arī tautiešu nozīmīgajai lomai Latvijas ekonomikas attīstībā un valsts aizsardzībā.

NĪDERLANDE. Latvijas vēstniece Nīderlandē **Aiga Liepiņa** reģionālā vizītē apmeklēja Groningenas provinci. Provincas apmeklējuma laikā vēstniece iepazīs ar reģiona attīstību un tā ambīcijām klimata mērķu sasniegšanā. Vēstniece uzzināja par dažādu inovatīvu tehnoloģiju attīstīšanu zaļās enerģijas jomā (vēja un saules enerģija, ūdeņradis), apsprieda turpmākās sadarbības iespējas izglītības un pētniecības jomās. Reģiona attīstību būtiski ietekmē lēmums tuvākos gados pārtraukt dabasgāzes ieguvei, tādējādi veicinot tā pārorientāciju uz atjaunojamo resursu izmantošanu enerģijas ieguvei un transportēšanai.

KRIEVIJA. 9. septembrī Latvijas Republikas vēstniecībā Krievijas Federācijā notika pieņemšana par godu Baltijas valstu starptautiskās atzīšanas *de iure* simtgadei un trīsdesmitgadei kopš Baltijas valstu starptautiskās atzīšanas pēc pusgadsimta padomju okupācijas. Pasākums tika svinēts kopīgi ar Lietuvas Republikas un Igaunijas Republikas vēstniecībām Krievijas Federācijā.

KANADA. Latvijas vēstnieks Kanādā **Kārlis Eichenbaums** par personīgo ieguldījumu attiecību ar Kanadu stiprināšanā un par nozīmīgo atbalstu Latvijas vēstniecības darbā ilgākā laika posmā pasniedza Atzinības rakstu Kanadas latviešu sabiedriskajam darbiniekam, Otavas un Monreālas koŗa *Atbalss* diriģentam **Ērikam Jerumanim**.

SPĀNIJA. Madridē, Spānijas Nacionālajā Dekoratīvās mākslas muzejā noslēgusies latviešu dekoratīvās un tekstilmākslas darbu izstāde “Latvijas tekstilmāksla. Tradicionālais un laikmetīgais”, kas Spānijā, sadarbībā ar Latvijas Dekoratīvās mākslas un dizaina muzeju, tika rīkota par godu Latvijas un Spānijas diplomātisko attiecību simtgadei. Izstāde tika īstenota ar Latvijas valsts Simtgades publiskās diplomātijas programmas LV100 atbalstu.

vēsturē – koku pludināšanai jeb plostniekiem. Iecerēs autors ir ilggadējais Gaujas nacionālā parka inspektors un koku pludināšanas meistars **Māris Ansis Mitrevics**. Viņš informēja: “Siguldā pie Siguldas peldētavas, turpat aiz “Tarzāna”, tiek pīts Gaujas plostis, autentisks. Speciāli ir atbraukuši no Strenčiem cilvēki, kuŗi lielākā daļā ir piedalījušies jau vairāk nekā desmit gadus, un viņu vadītājs Romāns Politis pat visus gadus no sākuma, no 1998. gada.”

Mitrevics skaidroja: “Siguldā tiek veidots, varētu teikt, pat muzejs, bet nu faktiski tā ir liela ekspozīcija par Gaujas plostiem, par plostniekiem, par viņu darbu, par viņu amatu prasmēm, bet ne jau ūdenī, uz krasta, kas darbosies pastāvīgi un ilgstoši.”

Visaugstāk novērtēta atjaunotā Stāmerienas pils

Stāmerienas pilij saņemot augstāko apmeklētāju novērtējumu, noslēgusies Kultūras ministrijas (KM) informatīvā kampaņa “Atrastā Latvija”. Kampaņas gaitā visu vasaru Latvijas iedzīvotāji tika aicināti apmeklēt un novērtēt no jauna izveidotos un atjaunotos 60 kultūras un dabas mantojuma objektus Latvijas reģionos. Objektu izbūvē un atjaunošanā ieguldīti 68 miljoni eiro, vairāk nekā puse no līdzekļiem ir Eiropas Reģionālās attīstības fonda ieguldījums. KM pārstāve **Edīte Matuseviča**

norādīja, ka šādu kampaņu ministrija organizē pirmo reizi un atsaucība no iedzīvotājiem bijusi liela. “Kopā dalībnieku skaits, kas apmeklējuši vismaz dažus objektus ir 650. Starp tiem bija ļoti daudz, kas ir apmeklējuši ne vien pusi, bet pilnīgi visus 60. Pati spēle “Atrastā Latvija”, visticamāk, neatkārtosies nākamgad.”

Koris Latvija 11. septembrā terorakta piemiņai

Ar koncertu “Dvēseļu pārceļošana” Doma baznīcā 11. septembrī pulksten 19 tika noslēgts 24. Starptautiskais garīgās mūzikas festivāls. Koncertu sniedza valsts akadēmiskais koris *Latvija*, diriģenta Māra Sirmā vadībā, kā arī Latvijas Nacionālais Simfoniskais orķestris. Noslēguma koncerts šoreiz veltīts 2001. gada 11. septembra Amerikā notikušo teroraaktu piemiņai.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

JURIS
LORENCIS

Es labi atceros šo pēcpusdienu pirms divdesmit gadiem. Zvana labs paziņa un saka: "Juri, ieslēdz CNN! Amerikā notiek kas nēlāgs". Jau pēc dažām sekundēm es redzu degošos Ņujorkas Dviņu torņus. Daudzi vēlāk teiks, ka tieši šajā brīdī sākās 21. gadsimts. Kopš 2001. gada 11. septembra terora aktiem apritējuši 20 gadi. Kas mainījies mūsu dzīvēs? Un vai mēs šajā laikā kaut ko esam sapratuši un iemācījušies? Dažas nedēļas pēc teroristu uzbrukuma Amerikai es devos sen plānotā ceļojumā uz Ēģipti. Radi un paziņas gan centās atrunāt: "Nebrauc, tevi novāks jau pirmajā dienā, tie musulmaņi tak ir traki!" Godīgi sakot, arī man televīzijas ziņu iespaidā dažkārt uzmacās šaubas – varbūt tiešām labāk palikt mājās? Tomēr aizbraucu un nenožēloju. Ēģiptē pavadītais mēnesis bija vērtīgāka politisko zinātņu lekcija manā mūžā. 11. septembra notikumu iespaidā pasaule tolaik atcerējās amerikāņu politologa Semjuela Hantingtona pirms dažiem gadiem izdoto grāmatu "Civilizāciju sadursme" ("The Clash of Civilizations"). Autors uzskata, ka pēc aukstā kara beigām, Varšavas bloka un Padomju Savienības sabrukuma pasaulē izejmējas jaunas konfrontācijas robežlinijas. Nākotnē savstarpēji konkurēsot nevis tautas, valstis un pat ne valstu savienības, bet gan civilizācijas jeb

kultūras. Pie tam galvenais kultūras identitātes raksturotājs esot ne tik daudz valoda, cilvēku ādas krāsa, sabiedrības politiskā un sociālā iekārta, bet pirmām kārtām reliģija. Hantingtons apgalvoja, ka galvenais konfliktu cēlonis nākotnes pasaulē būšot radikālais islams. Tieši šo tezi – par musulmaņu zemēm kā galveno Rietumu pasaules ienaidnieku un visu nelaimju cēloni – pārņēmuši daudzi politiķi un masu mediji. Nenoliedzami daļa taisnības šajos apgalvojumos ir, tomēr lietas nav tik vienkāršas. Man bijusi iespēja ilgstoši ceļot Marokā, Tunisijā, Ēģiptē, Jemenā, Turcijā, Kirgizstānā. Arī Indijā un Etiopijā, kur liela daļa iedzīvotāju ir musulmaņi. Pats personīgi esmu pārliecinājies, ka reālā dzīve ir daudz sarežģītāka par politikas pētnieku vienkāršotajām shēmām.

Vai islams ir ekstrēms un ļaunumu nesošs pats par sevi, tā saskatīt, jau savā būtībā? Nē! Nav pasaulē reliģijas, kas sludinātu naidu, cilvēkniešanu un terorismu. Vispārcilvēciskās vērtības ir vienādas visur, katrā zemē un katrā tautā. Tās ir visu lielo pasaules reliģiju, tai skaitā arī islāma, pamatā. Patlaban Afganīstānā pie varas nākušo Talibānu raksturo pilnīga amorālitate pret apkārtnējo pasauli. Islāms viņiem ir tikai vārds, ne darbos. Savulaik viņi deva patvērumu teroristiem, pārvērtā

savu zemi par opija magoņu plantāciju un narkotiku fabriku. Uz viņu rēķina ir miljoniem izpostītas dzīves Krievijā, Eiropā un Amerikā. Citās musulmaņu zemēs par narkotiku ražošanu un tirdzniecību soda ļoti bargi, pat ar nāves sodu! Mana personīgā pieredze ir, ka ekstrēmisms un terorisms rodas nevis no islāma reliģijas, bet gan no pilnīgas bezizejas sajūtas – politiskās, saimnieciskās, sociālās. Tāpat fanātisms neizaug konservatīvajos lauku ciematos, bet gan lielpilsētu graustu nabadzībā un dažu intelektuāļu galvās. Vēsturē tas nav nekas jauns – ne jau vienkāršie cilvēki organizē terora aktus, rīko naudas vākšanas kampaņas nemiერიem un revolūcijām. Ne Engels, ne Markss nenāca no nabadzīgiem slāņiem. Ļeņins pēc savas izcelšanās bija muižnieks, bet Staļins mācījās pareizticīgo baznīcas seminārā!

Vēl kāds interesants novērojums – šodien ceļot ar Latvijas pasi kabatā ir ja ne drošāk, tad noteikti omulīgāk nekā ar varenās ASV dokumentiem. Esmu sastapis amerikāņus, kuŗi man ir atklāti teikuši: "Potams, viesnīcā zin, ka esam no Amerikas. Bet citādi uz ielas un veikalos uzdomāties par kanadiešiem vai austrāliešiem. Ne tik daudz drošības dēļ, bet lai izvairītos no nevajadzīgām politiskām diskusijām".

Diena, kad atnāca bailes

Bet kāpēc daudzi musulmaņi un it īpaši arabi izjut nepatiku pret Ameriku? Galvenais iemesls – Amerikas atbalsts Izraēlai tās konfliktā ar palestīniešiem. Arabu intelektuāļi šo kritiku jau paceļ citos, ideoloģiski pamatotos augstumos. Amerikai un Rietumiem tiek pārņemti dubultstandarti, iekšējās citu valstu iekšējās lietās un rēķināšanās pirmām kārtām tikai ar savām interesēm. Piemēri nav tālu jāmeklē tajā pat islāma pasaulē. Kosovas albāņu musulmaņi ir "labi", jo to ienaidniece Serbija ir "slikta". Savukārt musulmaņi kurdi ir "slikti", jo to ienaidniece – NATO valsts Turcija ir "laba". Tāpat cilvēkus aizskar "civilizētās" un "brīvās" pasaules pretstatījums "islāma pasaulei", kas izskan daudzdos Rietumu medijos un pat valstsvīru runās. Musulmaņi saka tieši un vienkārši: "Jūs mums mācāt, kā dzīvot, runājat par cilvēka tiesībām, bet paši izraisījat abus Pasaules karus, izveidojāt "Gulagu", nometāt atombumbu un noslepkavojāt sešus miljonus ebreju!"

Un vēl kāda atziņa – tagad, atskatoties uz 2001. gada 11. septembri, vismaz es varu teikt – tā bija diena, kad atnāca bailes. Cilvēki sāka baidīties no visa. No teroristiem, no vēstulēm ar baltu pulveri un bārdainiem cilvēkiem. No lidošanas un ceļošanas. No viltus ziņām un iespējamās glo-

bālas finanču katastrofas. No ekoloģiskās apokalipses. No Putina. No iespējamā kara. No bēgļiem. No tā, ka atkal varētu tikt ievēlēts Tramps. No tā, ka varētu tikt ievēlēts Baidens. No "politiski nekorektas" runas. Virieši sāka baidīties no tā, ka kāda jaunkundze atcerēsies pirms pusgadsimta izteiktu "nepiedienīgu piedāvājumu". No Covid-19 vīrusa un vakcinām. No cilvēka, kuŗš klepo. No cilvēka bez sejas maskas. Un no sievietes, kuŗas seju sedz nikābs. Es bieži pieķeru sevi pie domas, ka visskaistākais laiks, ko esmu piedzīvojis savā mūžā, bija desmit gadi starp 1991. gada augustu un 2001. gada septembri. Laiks starp atgūto Latvijas neatkarību un terora aktiem Amerikā. Un ne jau tikai tāpēc, ka toreiz biju jaunāks. Tagad labi varam redzēt, ka tas tiešām bija cits laiks. Lēnāks, drošāks, vienkāršāks, brīvāks, cilvēcīgāks. Šodien tas jau līdzinās zaudētai paradīzei. Kā teiktu Alfrēds Bērziņš – labie gadi. Un palīdz Dievam, ka man tos bija jālemts piedzīvot!

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

SALLIJA
BENFELDE

Ko Latvijai nesīs diktatoru tikšanās?

9. septembrī Maskavā notika jau piektā Lukašenko un Putina tikšanās Krievijā kopš prezidenta vēlēšanām Baltkrievijā pagājušā gada 9. augustā. Bija skaidrs, ka abu diktatoru vēlmes ir atšķirīgas – Lukašenko izmisīgi vajadzīgs kārtējais Krievijas kredīts, bet Putinu vairāk interesē Krievijas un Baltkrievijas Savienoto valstu projekts, kas kopš 1999. gada, kad par to tika minēts pirmo reizi, ir norisinājies ļoti lēnām un brīžiem apstājies.

Abu diktatoru tikšanās notika tikai divatā, ar pārtraukumu nelieliem paziņojumiem preses konferencē, un ilga veselu darba dienu, astoņas stundas. Pirms tikšanās Krievijas oficiālajos medijos izskanēja minējums, ka Lukašenko prasīs Putinam kredītliniju vēl par trīs miljardiem ASV dolaru līdz 2022. gada beigām. Par to, ka šādu summu Putins Lukašenko netaisās piešķirt, kļuva skaidrs jau tikšanās dienā – Lukašenko līdz nākamā gada beigām var cerēt saņemt līdz 640 miljoniem dolaru.

Jau preses konferencēs laikā tika sacīts, ka nenotiek nekāda "Baltkrievijas aprīšana", bet runa ir par 28 t.s. ceļa kartēm jeb programmām, kas tuvinās abas valstis ekonomiskās jautājumos. Putins arī precizēja galvenos virzienus šim programmām, proti, esot notikusi vienošanās par:

- naftas, naftas produktu un elektroenerģijas tirgus apvienošanu;

- līdz 2023. gada 1. decembrim tiks apvienoti abu valstu gāzes tirgi;

- Krievijas gāzes cena Baltkrievijai nākamajā gadā nemainīsies (jāpiebilst, ka Krievijas gāze Rietumvalstīm ir piecas reizes dārgāka);

- tiks izstrādāta vienota politika rūpniecībai un arī abpusēji pieejamiem valsts iepirkumiem un pasūtījumiem;

- vienota pieeja likumdošanas jautājumiem, kas skar darba attiecības, darba aizsardzību, nodarbinātību, sociālo apdrošināšanu, pensijas un ģimenes ar bērniem.

Putins arī sacīja, ka tikusi apspriesta vienotas aizsardzības telpas veidošana un Savienoto valstu ārējā perimetra drošība.

Ar vārdu sakot, paziņojumi tikšanās laikā un arī pēc tās skaidri norāda ne tikai uz vienotas ekonomiskās, bet arī vienotas militārās telpas veidošanu. Visas piebildes un piezīmes, ka katras valsts suverenitāte ir svēta un neaizskarama, ka politiskā integrācija ir iespējama, bet par to netiek runāts, un ka pašlaik netiek runāts arī par divu valstu apvienošanu vienā, ir tikai tāds dūmu plīvurītis. Ir taču skaidrs – ja divu valstu ekonomiskās un militārās telpas kļūst vienotas un tiks pakļautas vieniem un tiem pašiem likumiem, tad faktiski tā jau ir viena valsts, kaut formāli kādu laiku skaitīsies divas valstis. Manuprāt,

būtiska bija kāda piebilde, ko minētās preses konferences laikā pateica Putins – Krievija neuzņemoties atbildību par to, ko Baltkrievija dara savā teritorijā, arī militārajos jautājumos, jo Baltkrievijai pašai jārisina šie jautājumi, tā esot Baltkrievijas robeža ar Rietumiem. Šī piebilde tika izteikta ironiskā tonī, un tas liecina, ka arī šis paziņojums tāds dūmu aizsegs vien ir. Pie kopīgas militārās telpas un, ievērojot arī Lukašenko paziņojumu 12. septembrī, ka līdz 2025. gadam Baltkrievija saņems Krievijas ieročus un tehniku viena miljarda dolaru vērtībā, runāt par to, ka Krievijai par Baltkrievijas teritoriju nebūs nekādas daļas, ir vismaz smieklīgi. Vēl vairāk, tas liek domāt, ka provokācijas pēc "drauga Putina" ietekuma izraisīs Baltkrievija, starptautiski atbildīga par to būs Baltkrievija, bet konfliktus atrisināt ar militāro spēku "draugam" palīdzēs Putins ar savu armiju un ieročiem, ja uzskatīs to par vajadzīgu un ja viņaprāt situācija būs izdevīga.

Vēl var piebilst, ka minētās vienošanās drīzumā jāapstiprina Baltkrievijas un Krievijas valdībām, bet Lukašenko un Putins tās parakstīs 4. novembrī. Vienošanās saturs tuvāk un detalizēti publiski gan netiek apspriests, jo zināma tirgošanās starp abiem diktatoriem noteikti turpināsies, jo Lukašenko grib naudu, bet ne-

grib zaudēt savu varu, bet Putinam vajag dabūt Baltkrieviju pēc iespējas ātrāk. Domāju, ka kopīga un vienota politika valsts iepirkumos un pasūtījumos nozīmē to, ka Putins centīsies iepludināt savējos uzņēmējus, kuŗi viņu atbalsta, Baltkrievijā kā dažādu konkursu, iepirkumu un tml. uzvarētājus, lai Baltkrievijai aizdotā nauda ieplūstu atpakaļ Krievijas uzņēmēju kabatās. Protams, gan jau paklausīgākie un uzticamākie Lukašenko atbalstītāji uzņēmēju vidū arī tiks pie kāda kumosina, bet, manuprāt, šīs programmas paredz Baltkrievijas tautsaimniecības – to, kas no tās vēl palicis – rusifikāciju. Politikas apskatnieku vidū jau izskan viedokļi, ka Putins ilgi necietīs tādas izdevumus un to, ka Lukašenko darbojas kā viltīgs lapsa kūmiņš, tādēļ, iespējams, tuvākā gada laikā Baltkrievijā varot notikt pat jaunais prezidenta vēlēšanas bez Lukašenko, Putins to varot mēģināt panākt. Un, protams, tādā gadījumā par vadoņa amatu cīnīsies Putina ieliktņi.

Protams, šāda notikumu norise svarīga ir ne tikai Latvijai, bet visām Baltijas valstīm, kuŗām ir robeža ar Baltkrieviju, kuŗa līdz mākslīgi izraisītajai bēgļu krīzei tomēr bija robeža ar militāri samērā mierīgu valsti. Pēc šo programmu oficiālas apstiprināšanas Latvijas, Lietuvas un Polijas robežas ar Krieviju faktiski pa-

garināsies, kaut arī formāli tās joprojām būs robežas ar Baltkrieviju.

Latvijā jau izskanējuši viedokļi, ka vajag taču runāt ar Baltkrieviju, ka mēs to nedarām, tāpēc bēgļu krīze utt. Jāteic, ka, manuprāt, tas ir gan politiskais naidums, gan tuvredzība. Lai dejotu tango, ir vajadzīgi divi, turklāt nav iespējams dejot, ja viens no partneriem nepārtraukti kāpj otram uz kājām un mēģina kādā izdevīgā brīdī nožņaupt. Tiem, kuŗi sapņo par draudzību ar Baltkrieviju, jāatgādina, ka jau pēc tikšanās ar Putinu, 12. septembrī, Lukašenko paziņoja, ka nerunās ar Rietumiem, kamēr nebūs atceltas viņaprāt neiedzīgās sankcijas. Nevienam neesot nekādas daļas par politišodzītājiem un cilvēktiesībām Baltkrievijā. Tā teikt, es darīšu, kā gribu un, ja gribat draudzēties, jūs darīsiet tā, kā patīk man. Abu diktatoru vienošanās nozīmē to, ka Krievijai pieaug provokāciju iespējas uz robežas, aizsedzoties ar Baltkrieviju. Draudzēšanās Lukašenko un Putina izpratnē nozīmē – dejot pēc viņu stabules.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība "Laiks-BL"

MAF
Mediju atbalsta fonds

JURIS
GRĪŅEVIČS

VAKARA GAISMĀ

Ne jau bieži mūzikas dzīvē gadās notikumi, kas gan paliek dalībnieku atmiņā, gan arī iezīmē kādu būtisku vēsturisku faktu. Protams, tie var būt gan vienreizēji uzplaisnījumi atskaņotājmākslā, bet jo īpaši – kādu skaņdarbu pirmatskaņojumi. Parasti tie ir saistīti ar visnozīmīgākajām personībām komponistu vidū, jo tieši no viņiem visvairāk tiek gaidīts. Bet, tā kā pilnīgs ir tikai Dievs, tad arī viņa visizredzētākajiem ne vienmēr viss ir ideāls, ne vienmēr tie spēj pārsteigt, satriekt vai vienkārši sniegt prieku klausītājiem. Tad arī recenzenta uzdevums nav viegls – jālaipo tā, lai “svētā gov” netiktu aizskarta. Bet, par laimi, šisdiens tēma nav tas gadījums, un rakstīt man ir patīsi prieks.

Mūsu uzmanība pievērsta orķestra *Sinfonieta Riga* dirigenta Normunda Šnē un vijolnieka Hugo Tičati sniegtajam šā gada 9. septembrī Cēsu koncertzālē (tiešraidē to translēja *Radio Klasika*). Īsto zvaigžņu stundu koncerta pirmajā daļā iesildīja Ž. Sibēliusa, A. Pērtā un H. M. Gurcka mūzika, kā arī Pēterā Vaska relatīvi agrinā *“Cantabile”* (1979), kam sekoja 2. vijolkoncerta *“Vakara gaismā”* Latvijas pirmatskaņojums.

Cēsis nebija nedz pirmā, nedz arī lielākā Latvijas koncertzālē, kas 21. gs uzbūvēta ārpus galvaspilsētas (vai būs jāaiziet vēl vienai paaudzei, lai mūziku Rīgā varētu klausīties atbilstošā vidē?). Tomēr, analizējot cēsinieku darbību, viņi izceļas ar sevišķu mērķtiecību, piesaistot pasaules klases atskaņotājmāksliniekus, populārizējot latviešu atskaņotājmākslu un jaunāko mūziku. Un te centrā izvirzīts mūsu pasaulē visatpazīstamākais skaņradis Pēteris Vasks, kuŗa mūzika te skan katru gadu un ne reizi vien.

Cēsu koncertzālē kļuvusi par unikālu vietu pasaulē. 2021. gads ir Pēterā Vaska 75. jubilejas laiks,

un šim notikumam bija veltīts arī jubilejas autor-koncerts, kuŗa vienīgie klausītāji bija komponists ar dzīvesbiedreni, bet... Kaut arī klātienē klausītāju nebija, daudzi koristi un orķestranti saslima ar *Covid-19*. Protams, tas kalpoja par iemeslu valdības rīkojumam par publisko koncertu aizliegumu vēl uz pāris mēnešiem.

Te gan jāpiebilst, kā jau to rakstīja latviešu mūzikālās domas klasiķis *“Mūzikas Saulē”*, tieši Pēteris Vasks lielo komponistu vidū ir vislielākais ieguvējs no *Covid-19* pandēmijas (kas gan netraucēja pašam šo limību pārslimot). Radītāja plānos šī dižķibeļe šķiet sen jau bija ieplānota, un Viņš savam izredzētajam lika radīt daudzus skaņdarbus *higieniskajam* sastāvam, proti, stīgu orķestrim. Iespējams, ne tikai skaita ziņā, bet noteikti arī kvalitātes aspektā Pēteris Vasks ir absolūts līderis laikabiedru vidū. Tāpēc, arī 2. vijolkoncerts *“Vakara gaismā”* rakstīts tieši ar stīgu simfonisko orķestri.

Atšķirībā no baroka vai pat vēlīnā klasicisma skaņražiem, vēlāko paaudžu visizcilākie pār-

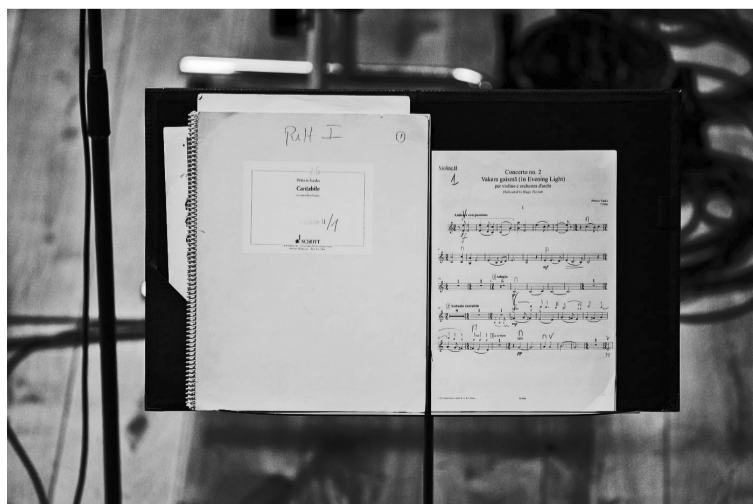
pandēmijas laikā tapa 2. vijolkoncerts *“Vakara gaismā”*. Te P. Vaska uzdevums bija sevišķi sarežģīts, jo 1997. gadā tapušais koncerts *“Tālā gaismā”*, kas veltīts Gidonam Krēmeram, jau kļuvis par vispopulārāko skaņdarbu savā žanrā ar ļoti daudziem atskaņojumiem un ieskaņojumiem. Vai jaunā kompozīcija spēs līdzināties iepriekšējam šedevram?

Te jāatgādina, ka izcilais franču komponists Pols Dikā */Paul Dukas/* pēc sava šedevra *“Burvja māceklis”* fantastiskiem panākumiem gandrīz 40 gadus nepublicēja jaunās kompozīcijas, kaut arī turpināja sacerēt. Vai šedevra radīšana ir sava veida lāsts māksliniekam? Bet, par laimi, ar šo problēmu saskaras vien ārkārtīgi retais.

Kaut arī Cēsu koncertā jaunā darbs noslēdza programmu, tas, protams, bija vakara galvenais notikums, tāpēc jāsak ar to, jo pārējais būtībā bija klausītāju *iesildīšana*, kaut arī izcilā kvalitātē. Jaundarbs nelika vilties nedz profesionāļiem, nedz arī vienkāršiem skaņu mākslas draugiem, jo, kā vienmēr, Pēterā Vaska mūzikā vissvarīgākā ir emocionālitate, konstruktīvismam it kā atkāpjoties tālākā plānā. Protams, arī te ir t.s. minimālisma estētika ar tonālitate pamatā (tūkstošu gadu laikā nav

izgudrots nekas labāks par tonālitate), bet ir arī jaunumi, kādus parasti negaidām no tik cienijama vecuma pārstāvjiem, bet... viņi mēdz pārsteigt, piemēram, Džuzepe Verdi. Pārsteidz ne tik daudz skaņu valoda kā neparastais temperaments, īstēni jauneklīga aizrautība, kas organiski apvienota ar vakara mieru un apcerīgumu. Mūzikā paustas pārdomas par esības jēgu, par mūsu dzīves realitate un galvenais – par mīlestību, kā jau īstam patriotam pret savu Tēviju, ieskanoties īstēni latviskai intonācijai. Detalizēti neanalizējot, kas neiespējami pēc pirmās noklausīšanās un bez notim, iespaids ir spilgts un galvenais – gaismu apliecinošs, neraugoties uz visām peripetijām. Arī te ir katarse – īpašība, kādas trūkst vai visiem jaunākiem kolēģiem – vai tā kādreiz radīsies? Bet cilvēkiem nevajag vēl vairāk depresijas, un arī mūzikas sūtība nav to veicināt. Koncertā meistarīgi izveidota visai virtuozā solo partija, tās dialogs ar orķestri, spilgtās, spriegās kadences. Iespējams, komponists, tāpat kā Obojas koncertā, tomēr ir bijis pārāk nežēlīgs pret solistu – tādu emocionālo spriedzi, praktiski bez pauzēm, spēj izturēt retie, pie kuŗiem pieder arī īpaši suģestīvais Hugo Tičati. Valdzināja gan viņa vijoles daiļais, tembrāli daudzveidīgais skanējums, gan sevišķā aizrautība un temperaments. Visu kopumu lieliski vadīja dirigēnts Normunds Šnē, gan izceļoties ar teicamu saspēli ar solistu, gan arī apliecinot sevišķi plašo dinamisko diapazonu. Orķestris valdzināja ar ļoti izteiksmīgu skanējumu arī klusinātā dinamikā.

Acīmredzot pandēmijas ierobežojumu iespaidā visu laiku darbojās ventilācija, kas nedaudz traucēja klusinātās epizodēs, bet to jau var pieciest, ja klātienē var baudīt tādu lielisku koncertu.

“Apsolos nežēlot savus spēkus...”

Jaunsardzes centra direktors pulkvežleitnants Aivis Mirbachs intervijā Andrim Kļaviņam

Nākamajā gadā Jaunsardzei (JS) apaļa jubileja, jo tās aizsākumi ir 1992. gadā. Aizsardzības ministrijas paspārnē 2009. gadā tika nodibināts “Jaunsardzes centrs”. Ko tas deva organizācijas attīstībā?

Jaunsardze ir Aizsardzības ministrijas veidota un vadīta jauniešu izglītības organizācija. Jaunsardzes centrs divdesmit deviņu gadu laikā ir piedzīvojis milzīgas pārmaiņas. Jaunsardzes kustības aizsākumi meklējami 1992. gadā, kad interešu izglītība jauniešiem tika organizēta Zemessardzes paspārnē. Savukārt 2009. gadā tika pieņemts lēmums izveidot ar Nacionāliem bruņotiem spēkiem nesaistītu, Aizsardzības ministrijas padotības iestādi, lai pasvītrotu Jaunsardzes unikālo lomu – interešu izglītība, lai ieinteresētu jauniešus militārajam dienestam. Savukārt 2018. gadā Jaunsardzes centram (JC) tika uzticēts vēl viens ļoti nozīmīgs uzdevums, proti, Valsts aizsardzības mācības (VAM) ieviešana visās Latvijas vidējās izglītības iestādēs, sākot ar 2024. gadu.

Jaunsarga zvērestā ir vārdi: “Apsolos nežēlot savus spēkus un prātu labākai dzīves veidošanai manas dzimtās zemes un Latvijas tautas labā”. Patriotiski un skaisti, bet kā Jaunsardze to praktiski māca un palīdz īstenot?

Vairāki pētījumi par JC apliecinā, ka jaunsargi un VAM izglītojamie demonstrē augstāku gatavību jeb vēlmi aizstāvēt Latviju un vērtē savas iemaņas jeb prasmi aizstāvēt valsti krietni augstāk par pārējiem Latvijas jauniešiem.

Savukārt, runājot par patriotismu, JC izvirzījis par mērķi audzināt politiski un sabiedriski aktīvu pilsoni, kuŗš ciena savu valsti par iespējām sevi realizēt pilsoniskās līdzdalības ziņā. Savukārt patriotisms jauniešos “izaug” no tradīcijām, dabas vai ievērojamiem cilvēkiem.

Igaunijā ir atsevišķas zēnu un meiteņu organizācijas, kā ir Lietuvā? Kāda ir Jaunsardzes skaitliskā dinamika un interese par organizāciju. Meiteņu un zēnu proporcija? Ir liels vecuma diapozons (no 10-21 gadam). Vai tas netraucē?

Kā liecina pētījumi, ne tautība, ne ticība, ne vecums, ne dzimums nav par iemeslu, lai pievienotos Jaunsardzei. Latgales reģionā ir ne mazums JS grupas, kur lielākā daļa pārstāvju ir no mazākumtautību kopienas. Arī vecums nav šķērslis, jo JS tiek dalīti četrās vecuma katēgorijās, lai nodrošinātu vecumam atbilstošas nodarbības. Turklāt JS un VAM 40% ir meiteņu un nometnē labākās godu 2021. gadā izpelnījās meitene.

Salīdzinājumā ar kaimiņvalstīm, Latvijai ir ar ko lepoties, jo ne citās Baltijas valstīs, ne Polijā nav tik apjomīgas pārstāvniecības jauniešu organizācijās ar militāru ievirzi.

Kāda ir starptautiskā sadarbība ar citu valstu līdzīgām organizācijām?

Mums ir kopīgi semināri, tikšanās patriotiskos notikumos un nometnes ar Igaunijas Zemessardzes *Kaitseleit* zēnu organizāciju *Noored kotkad* (Jaunie ērgļi) un meiteņu *Kodututred* (Dzimtenes meitas), Lietuvas *Lietuvas Šauliu sajunga* (Lietuvas Strēlnieku apvienība) jauniešiem, kā arī kopīgas aktivitātes ar Polijas, Ukrainas un Zviedrijas AM departamentiem. Liels ieguvums

ekipējumu.

Galvenais jau tomēr ir saturs. Diemžēl jau kur tas laiks, kā tiek celta trauksme par jauniešu fiziskajām spējām un veselību. Jaunsardze vien jau nebūs tā glābēja. Kāda ir sadarbība ar Izglītības un zinātnes ministriju?

Fiziskā sagatavotība ir ļoti svarīga jauniešu vispārīgā attīstībā, protams. Lai gan JS programmā

biatlona federācijas, kuŗas katru gadu rīko sacensības jaunsargiem. Ceru, ka nākotnē izdosies rast sadarbību arī ar šaušanas federāciju.

Kā virzās Valsts aizsardzības mācības (VAM) ieviešana skolās? Vai tas varētu būtiski uzlabot jaunatnes fizisko sagatavotību un patriotisko audzināšanu?

Valsts aizsardzības mācība ir ieviesta 68 vidējās izglītības ie-

Piemērotāks solis, manuprāt, būtu Kadetu skolas izvēle, kuŗa savu darbību uzsāks šogad.

Mēs esam vienīgie no Baltijas valstīm, kuŗai nav obligātais militārais dienests(OMD). Tas joprojām ir pārspriests jautājums, jo sevišķi sarunās ar vecajiem virsniekiem. Jūsu domas?

OMD lietderīgums Latvijā ir ļoti sarežģīts jautājums, un, manuprāt, nav atbildams intervijas ietvaros. Tāpēc ieskicēšu dažus OMD aspektus, kuŗi jāņem vērā, diskutējot par šo apjomīgo tematu. Obligātā dienesta saknes meklējamas Prūsijā un, ieviešot tā saucamo “stāvošo jeb pastāvīgo armiju”, tika izvirzīti trīs pamatuzdevumi: nodrošināt tūlītēju reakciju uz iebrukumu; veikt patriotisko audzināšanu, lai pilsoņi vēlētos aizstāvēt sabiedrību; veikt pilsoņu militāro iemaņu apguvi, lai pilsoņi prastu aizstāvēt sabiedrību.

Lai atbildētu uz jautājumu par OMD lietderīgumu Latvijā, jārod atbildes uz vairākiem jautājumiem: vai moderna sabiedrība ir gatava 6-12 mēnešus savus tautas dēlus un meitas uzturēt kazarmu režīmā? Kādu militārās sagatavotības līmeni vēlamies sasniegt? Jāņem vērā, ka jo augstāks militārās sagatavotības līmenis, jo ilgāks laiks jāpavada dienestā. Kādu iespaidu OMD atstās uz Latvijas ekonomiku? Pēc kāda principa tiks izvēlēti kandidāti dienestam OMD?

Jūs nesēn pavadījāt gadu ASV. Lūdzu, pastāstiet plašāk par tur redzēto un iegūto!

Fantastisks gads ar plašām iespējām papildināt savu redzesloku! Man pavērs pavisam cits horizonts un skatpunkts.

Militārs cilvēks dienesta vietu neizvēlas. Vai tas ir darbsizaicinājums jums un jūsu kollegām?

Militārais arods, manuprāt, nav darbs, bet gan profesija, proti, galvenā motivācija ir paša pārliecība, nevis atalgojums. Līdz šim man ir ļoti veicies ar dienesta vietām un kollegām, jo visur esmu juties istajā vietā, istajā laikā.

Ceru, ka šī veiksmes likne nepārtrūks.

Aivis Mirbachs: “Militārais arods, manuprāt, nav darbs, bet gan profesija, proti, galvenā motivācija ir paša pārliecība, nevis atalgojums. Līdz šim man ir ļoti veicies ar dienesta vietām un kollegām, jo visur esmu juties istajā vietā, istajā laikā.”

angļu valodas un pieredzes apguvē ir sadarbība ar Lielbritānijas Kadetu organizāciju *Army Cadet Force*.

Ja vēlamies palielināt JS iesaistīto skaitu, varbūt vajadzētu pievērst lielāku uzmanību Jaunsardzes ietērpam, vizuālai formai? Jaunības gados tas nav mazsvarīgi. Man ļoti patika Igaunijas un Polijas modes dizaineru paveiktais.

Kopš 2021/2022 mācību gada sākuma jaunsargs būs pilnībā ietērpts mūsdienīgākā ekipējumā. Katram jaunsargam jau tagad ir pieejams moderns formas tērps un kvalitatīvi ādas zābaki. Šogad JC ir noslēdzis iepirkumu un saņēmis vienas no modernākajām lietus jakām no pazīstamā ražotāja *GoreTex*, kā arī daudzfunkcionālas vēsa laika jakas. Līdz ar to JS būs pilnībā nodrošināts ar vizuāli pievilcīgu, kvalitatīvu un daudzfunkcionālu

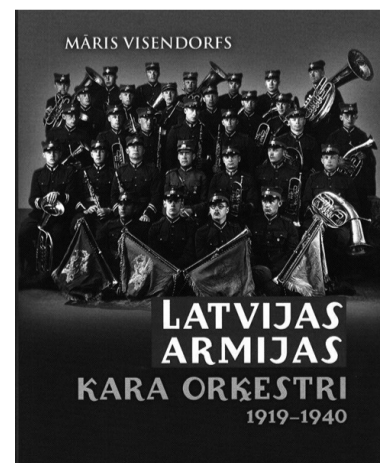
stādēs Latvijā, un to apgūst 2000 jauniešu. Sākot ar 2021/2022 mācību gadu, skolu skaits palielināsies, sasniedzot aptuveni piecus tūkstošus izglītojamo. Lai gan uzskatu, ka VAM ir nozīmīgs instruments fiziskās sagatavotības un patriotisma veicināšanā jauniešu vidū, tomēr vēlos uzsvērt, ka tikai kopīgiem spēkiem izdosies attīstīt fiziski, politiski un sociāli aktīvu pilsoni, kuŗš ir lojāls savai valstij.

Ja jaunijs jau pamatskolā izlēmis, ka savu dzīvi saistīs ar militāro karjeru, kas viņam jāpaveic, lai saņemtu leitnanta zvaigznīti?

**Māris Visendorfs.
LATVIJAS ARMIJAS
KARA ORĶESTRI.**

Unikāls vēsturisks apskats ar daudz seniem foto par mūsu valsts bruņoto spēku orķestriem un mūziķiem.

Cena: USD 45,-

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).

Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

IN MEMORIAM

Atvadu vārdi Pēterim Bolšaitim

11. septembrī Mūžībā devies Vītola fonda ziedotājs Pēteris Bolšaitis. Mūsai klusais varonis, kas savās zināšanās un talantos nekad nezaudēja dvēseles dzirdēspēju un uz kuŗu vienmēr varēja paļauties. Viņš bija stiprais plecs. Darbodamies vispārības labā, viņš nekad neaizmirsas pašu galveno – cilvēku. Milzīgās apņēmības un darbības spārars apstājies neizbēgamības priekšā, tomēr katrs, kas iekustināts, pateicoties Pēterā dzīves sparam, aizvien varēs mērot kilometrus, klusā pateicībā noliecot galvu Pēterā priekšā.

Pēteris Bolšaitis dzimis 1937. gadā kapteiņa Aleksandra Bolšaitis un zobārstes Elzas Bolšaitis (dzimusi Grinbergs) ģimenē Daugavpilī. Pēc tēva deportācijas 1941. gadā un nāves Sibīrijā 1942. gadā kopā ar māti un māsu Ileāni 1944. gadā izceļojis uz Austriju un 1947. gadā tālāk uz Venecuēlu. Ar *Mobil Oil Co.* stipendiju studējis ķīmiskās inženierzinātnes Kalifornijas Tehnoloģiskajā institūtā (*Caltech*), kur 1960. gadā ieguvis bakalaura un 1961. gadā maģistra gradu. Turpinājis studijas Delavēras universitātē, kur 1964. gadā ieguvis doktora (*PhD*) gradu. Strādājis pētniecībā un par mācību spēku Maksa Planka Ķīmijas institūtā Getingenā (Vācijā), Venecuēlas Pētniecības institūtā (*IVIC*) un Venecuēlas Centrālajā universitātē (Venecuēlā), kā arī Merilendas universitātē un Masāčūsetas Tehnoloģiskajā institūtā (*MIT*) Amerikas Savienotajās Valstīs.

Kaut Venecuēlā piedzīvota veiksmīga karjera un plašas profesionālās iespējas, tomēr saites ar Latviju Pēteris Bolšaitis nezaudēja. Kā viens no pirmajiem

trimdas latviešiem 1968. gada Ziemassvētkos Pēteris apmeklēja tolaik vēl okupēto dzimteni, savukārt kopš 1993. gada regulāri darbojies Latvijā, atjaunojot un apsaimniekojot ģimenes nekustamo īpašumu "Lāčplēša centrs". 1997. gadā ar ģimeni pārcēlies uz Latviju, aktīvi strādājis Latvijas Okupācijas muzeja biedrībā: bijis valdes priekšsēdētājs, vēlāk finanču pārraugis, un studentu korporācijā *Fraternitas Lettica* sekmējis tās darbības atjaunošanu Latvijā.

Par ievērojamo veikumu 2016. gadā saņēmis Triju Zvaigžņu ordeni, apbalvots arī ar Venecuēlas augstāko apbalvojumu – *Andresa Bello* ordeni.

Pēteris Bolšaitis ir grāmatu "Pēterā peripetijas", "Latvijas kļusie varoņi" un "Vivat Acade-

Ar savu miļo Īru

mia: Atmiņas un stāsti par buršu valsti" autors; kā arī Zigfrīda fon Fēgezaka darbu "Baltiešu gredzens", "Senči un pēcteči", "Pizas pastarā tiesa", Nikos Kazantzakis darba "Kristus pēdējais kārdinājums" un Džona Haideņa grāmatas "Pauls Šimanis. Minoritāšu aizstāvis" tulkotājs. Sastādījis grāmatu "Nepratām cieniņ un sargāt demokrātiju. Jāņa Jaunsleiņa atmiņas un dienasgrāmata (1907-1941)". Ienākumus no grāmatas "Pizas pastarā tiesa" pārdošanas paredzēts veltīt jauniešu izglītībai.

2004. gadā Pēteris Bolšaitis kopā ar Īru Kuhn-Bolšaitis dibināja divas stipendijas: stipendiju korp! Varavīksne studējošām jauniešiem un Lāčplēša centra stipendiju. Pēteris un Īra vienmēr iesaistījās stipendiātu dzīvē, ar interesi sekoja līdz ikvienam panākumam un lepojās ar viņiem. Tikšanās reizes ar ziedotājiem vienmēr ir bijušas īpašas, jo stipendiāti ir aicināti uz restorāniem, operu un ciemoties viņu mājoklī Rīgā. Abi braukuši uz Latgali pie stipendiātiem un piedalījušies viņiem svarīgos notikumos – kāzās, kristībās, izlaidumos.

Pēteris Bolšaitis kopā ar Eduardu Andersu dibinājuši arī

kus. Fonds palīdzējis ne tikai dažādu grāmatu izdošanā, bet arī ļāvis piešķirt stipendijas vairākiem īpašiem jauniešiem. Klusās varonības jēdziens vistiešākajā mērā attiecināms arī uz pašu Pēteri Bolšaiti.

Viens no Pēterā lielākajiem balstiem šajā dzīvē bija sieva Īra, ar kuŗu kopā tika noieti vairāk nekā 30 gadi, uzticības, darba un mīlestības pilni. Lai arī pēdējie gadi Īras dzīvē bija smagas slimības savāngoti, Pēteris bija stiprais ozola stumbrs, kam piekļauties, zinot, ka mīļotais izturēs. Liels gara spēks un jūtas, kas dāvāja spēku abiem vistumšākajās dienās. Īra Mūžībā devās 2018. gada rudenī.

Pēterā Bolšaitis ģimene pārcieta teju visas 20. gs. smagākās likstas – deportācijas, kuŗu un trimdas gaitas, bet, atgriezies Latvijā, viņš bija gatavs sākt no jauna; tā ir mīlestība un ticība, ko nedz ar bailēm un uguni nevar uzveikt, tā ir lāpa, kas deg par spīti vējam, tā ir gaisma, kas ar stariem sašķeļ akmeņus un salauz važas.

Savu atmiņu grāmatu "Pēterā peripetijas" Pēteris Bolšaitis pabeidz ar vārdiem, kas iegravēti Kazantzaka kapakmeņi: "Ne no kā nebaudos, ne uz ko neceru, esmu brīvs." Savā stoicismā Pēteris Bolšaitis viedi māca, kā dzīvot, labprātīgi neveidojot Gordija mezglus, bet ļaujot dienām, mēnešiem un gadiem vienkārši un brīvi plūst caur plaukstām.

Virš, kas devis tik daudz siltuma, aizgājis pirms gaŗās ziemas. Aizgājis rudenī, kad paveiktais rāmi sagulst arodos un apcirkņos. ...jo mūžs ir kā rudzi īsi un galā viena vārpa vien.

I. Ziedonis/

Vītola fonda vārdā izsakām visdziļāko līdzjutību Pēterā Bolšaitis tuviniekiem!

Draugam aizejot

Mēdz teikt – "aizgāja kungu nāvē", ja cilvēka dzīves ceļš noslēdzis strauji un bez ciešanām. Pēteris aizgāja "kungu nāvē", un es gribu teikt – viņš tādu aiziešanu bija pelnījis. Bez mokām un cīņiem, kad nespēks uzvarējis. Tik gaŗīgi moţam cilvēkam kā Pēteris tāds mūža gals būtu nepelnīti nepanesams.

Ir grūti aprast ar domu, ka Pēteris nepieņēmis un ka nevarēsim piezvanīt viņam, ka vairs netiksimies Lāčplēša ielas viesistabā, kur valdīja sirsniņa, inteligēntas sarunas un skanēja opermūzika. Kur gaidīti viesi bija jauni un ne tik jauni ļaudis, un visi vienmēr atrada kopīgu valodu. Nevienas viesības neaizritēja bez dziesmām, saturīgām sarunām un jokiem.

Redakcijā mēs Pēteri bijām iecēluši "radošā direktora" statusā, jo tieši viņš bija mūsu apgāda pašu nozīmīgāko darbu iedvesmotājs un īstenotājs. Uz Pēterā rakstāmgalda palika iesākts Modŗa Ekšteina pasauleslavenā "Svētpavasara" (*Rites of Spring*) tulkojums latviešu valodā. Un vēl bezgala daudz ieceŗu...

Izcila stāja, dziļa un patiesa inteliģence, domas vērienīgums un draudzīga vienkāršība cilvēciskā saskarsmē – īpašības, kas raksturoja Pēteri, padarīja viņu cienītu, mīlētu un apbrīnotu.

Paldies par Tavu mūžu, miļais draugs!

Visdziļākā līdzjutība Ileānai, kuplajam radu pulkam, visiem, kam Pēterā pietrūks.

Laika un *Brīvās Latvijas* redakcijas vārdā – Ligita Kovtuna

P.S. Atvadišanās no Pēterā Bolšaitis 18. septembrī Krematorijas Lielajā zālē no plkst. 12 līdz 13.30. Vēlējums – ziedot vietā ziedot Vītola fondam.

Ar savām stipendiātēm Sandru Laiviņu un Evitu Feldentāli

FRAGMENTI NO TOPOŠĀS GRĀMATAS

LĀSMA
GAITNIECE

Mums katram dzīvē, vismaz jaunībā un brieduma gados, ir lielāki un mazāki mērķi. Slavējami, ja tos izdodas ne tikai apzināt, bet reāli arī sasniegt. Tādā gadījumā cilvēks ar pilnām tiesībām dēvējams par mērķtiecīgu. Tā ir ļoti nepieciešama rakstura īpašība, lai dzīve, to vēlāk vērtējot retrospektīvi, būtu pavadīta jēgpilni, ar cieņu. Tā ir viena no rakstura īpašībām, kas slavējamajam kontratenoram Sergejam Jēgeram piemīt pārpārēm.

Pirms daudziem gadiem kādā intervijā dziedātājs esot paudis, ka viņam ir veseli trīs mērķi. Viens no tiem – uzstāties kopā ar slavēto operas solisti, soprānu Inesi Galanti. Tas arī ir panākts; mērķis jau sen sasniegts, varbūt pat pārsniegts, jo kopā ar operas divu uz dažādām skatuves ir uzstājies nevis vienu, bet daudzas reizes.

Ar operdziedātāju tikāmie Rīgā, kad māksliniece bija ieradusies uz klasiskās mūzikas jauno izpildītāju konkursu "Ineses Galantes talanti 2021", kurā viņa ir žūrijas priekšsēdētāja – konkursa patronese. Sarunai par savu kolēģi un skatuves partneri Sergeju Jēgeru māksliniece ar prieku piekrita.

"Notis kļūst caurspīdīga"

"Šķiet, Sergeju pazīstu visu mūžu, taču tā nemaz nav! Es vēl tagad atceros, ka viņš kādā intervijā atzinās, ka viņam ir trīs mērķi, no kuriem viens – dziedāt kopā ar mani. Jā, līdz tam arī nonāca," mūsu sarunas sākumā atzīst I. Galante. "Pirms daudziem gadiem biju dziedājusi kopā ar Ingu Pēteronu vienu no Endrū Loida Vēbera skaistākajiem skaņdarbiem – "Rekviēms". Gāja laiks, un radās doma kopā ar Sergeju nodziedāt šī paša komponista sacerēto opusu "Pie Jesu", kas uzskatāms par Vēbera lielāko radošo sasniegumu."

Skaņdarbu "Pie Jesu" abi mākslinieki duetā izpildīja starptautiskajā mūzikas festivālā "Summertime – aicina Inese Galante", kas notika 2016. gadā Jūrmalā Dzintaru koncertzālē. Kā vēlāk atklājais kontrtenors, pirms uzņēmās uz skatuves viņš bija ļoti nobijies, trīcējis un drebējis, taču skatuves partneri palicis prātā pavisam kas cits: "Tas bija tik viegli un patīkami! Labāku partneri par Sergeju būtu grūti atrast. Viņš prata nodziedāt tā, lai otrs solists, šajā gadījumā – es, nepazustu, nepaliktu ēnā. Sergejs reāli bija mans atbalsts. Ticiet man, tas ir milzīgs retums! Uzstāšanās brīdī viņš pat elpoja ar mani vienā ritmā un prata no lūpām nolasīt, ko es darišu, lai to "noķertu" un izjustu. Tas bija kaut kas vairāk nekā tikai atbalsts."

Māksliniece, atceroties pirmo kopējo uzstāšanos, atklāj: "Darbs pie Vēbera "Pie Jesu" mums bija kā pārbaude gan kā kolēģiem,

gan mūsu draudzībai. Sergejs fantastiski prot ne tikai sadarboties, bet arī rūpēties. Par to vēlreiz mani cieņas apliecinājumi!"

Pirmajai kopīgas uzstāšanās reizei sekoja otrā, trešā, ceturta un vēl, un vēl. Noteikti pieminams Līzas un Polīnas duets no Pētera Čaikovska operas "Piķa dāma", savukārt Rīgas Domā notikušajā koncertā "Stabat Mater" kopīgi izpildītais baroka laika italiešu komponista Džovanni Batista Pergolēzi 1736. gadā radītais sakrālais darbs ar tādu pašu nosaukumu klausītājiem lika aizturēt elpu – tik vienreizējs bija šis izpildījums!

Veiksmīgas kolēģu attiecības veidojas ne tikai pozitīvas sadarbības rezultātā, bet arī, ja vieno kopēji uzskati – bez tiem tās vienkārši nav iespējamās. "Sergejs uz skatuves nekad neies kā uz tirgu vai veikalu; viņš ļoti rūpējas par savu izskatu, jo nekad neaizmirst, ka koncerti ir svētki mūsu publikai. Tai gribas skaisto ne tikai dzirdēt, bet arī redzēt. Tāpēc māksliniekam uz skatuves jābūt atbilstošā noformējumā," ir pārliecināta I. Galante. Nav pieļaujams, ja operas mākslinieks uz skatuves iziet vienkāršās korpēs, bez zeķēm vai ar pulksteni ap roku. Tās ir

jiem, lai arī viņi zinātu, kas tādās situācijās darāms.

Savulaik I. Galanti pārsteigušas un iedvesmojušas kolēģa rūpes par bērnuma audzēkņiem. "Valdzina tā apņēmība, ar kādu viņš darbojas. Atceros, kā Sergejs vasarā speciāli organizēja dažādus sarīkojumus, lai tikai šie bērni ieelpotu citu gaisu, izbaudītu citu atmosfēru. Mums bija tikšanās mazajā Dzintaru mazajā koncertzālē," viņa pauž. "Par sev svarīgo viņš ir gatavs runāt dienu un nakti! Grib darīt cilvēkiem labu, tādā veidā paūzt savas jūtas."

Protams, māksliniecei nav noslēpums arī tie apstākļi, kādus

Nevar vergot, ja nemīli

Kas to var pateikt, vai tā ir kāda mistiska sakritība vai arī likumsakarība, taču daudz ar mūzikas pasauli saistītu cilvēku piemīt nenovērtējams talants pavārmākslā. Tāds bijis italiešu komponistam, 39 operu autoram Džoakīno Antonio Rosīni, kuram interese par pavārmākslu saglabājus visu mūžu. Tāpat bija arī italiešu tenoram ar 40 gadus ilgu operdziedātāja karjeru Lučāno Pavaroti. Sanfrancisko esot pat restorāns, kur viesmīļi cits pēc cita kāpj uz skatuves un kaut ko nodzied, savukārt lielākajai daļai viesu šo priekšnesumu laikā, protams, ir neērti ieturēt maltīti.

Tāds pats talants piemīt arī mūsu patlaban vienīgajam kontrtenoram. "Tas, ko Sergejs virtuvē spēj dabūt gatavu, ir absolūti fantastiski! Baudot viņa gatavotos ēdienus, vienalga, vai tie ir salāti, zupa, kompots vai kāda zapte, rodas labs garastāvoklis un sāk spīdēt acis. Loģiski, jo tas ir gatavots ar mīlestību!" stāsta I. Galante, piebilstot, ka Latvijā zinot vēl vienu mūziķi, kurš prot pagatavot lieliskas maltītes. Tas ir Ingu Pētersons.

Māksliniecei labā atmiņā palikušas kādas viesības, kad kontrtenors atnācis ciemos pie viņas meitas Diānas ģimenes un pagatavojis pusdienas. "Tās bija pavisam vienkāršas viesības, taču viņš gatavoja ar tādu kaifū, ar tādu atdevi, ka bija bauda skatīties. Un kur nu vēl, kad to cēla galdā. Par rezultātu bijām sajūsmā un atceramies šo tikšanos vēl aizvien. Sergejam patīk pārsteigt draugus, un ēdiena gatavošana ir viens no veidiem, kā to izdarīt. Viņš atnāk pie kāda, kurš viņam ir mīļš, un šādā veidā izsaka savu pateicību un simpātijas. Atvērtas sirds – ko citu lai saka."

Tieši sava talanta dēļ kontrtenors visu pandēmijas laiku, sākot ar 2020. gada martu, kas radošo jomu pārstāvjiem izvērtās īpaši grūts, jo viss ieplānotais pēkšņi tika atcelts un aizvērts, pavadījis karaliski! Tāda ir I. Galantes pārliecība. "Sergejam virtuvē ir mini fabrika, kurā nav iespējams vergot, ja tu nemīli savu nodarbi! Turklāt ēdiena gatavošana pārdošanai veikalos viņam nesusi arī slavu." Tas ir vēl viens stāsts, kā tikt galā ar apstākļiem, kas cilvēkam nav labvēlīgi. Nevis nokārt degunu un "ņaudēt", bet izmēģināt citas iespējas. Operdziedātāja atzīst, ka viņa nebūtu pārsteigta, ja pēc kāda laika kolēģis pat atvērtu restorānu. Piekrišana tam būtu liela – tas ir skaidrs jau tagad.

Mūsu sarunas noslēgumā I. Galante pauž: "No visas sirds gribu novēlēt, lai Sergejam viss notiek tā, kā viņš to redz un vēlas! Mana ģimene viņu ļoti ciena. Mums kopā bijis daudz koncertu, un cerams, būs vēl!"

Sergejs Jēgers, Inese Galante ar meitu Diānu (pa kresis)

Māksliniece I. Galante uzstājas vairāk nekā 40 gadus, tāpēc ir pārliecināta, ka atrast savu skatuves partneri, ar kurū uz skatuves ir patīkami un ērti un kurš nevēlas dominēt, izdodas reti. "Tādus skatuves partnerus kā Sergejs visu šo gadu laikā varu saskaitīt uz vienas rokas pirkstiem, taču Sergejs to vidū ir lideris. Uzstājoties mēs esam kā viens vesels." Operdziedātāja vēlas papildināt savu domu, paužot, ka Sergejs Jēgers, izpildot skaņdarbu, organiski uztver nianšes, krāsas, izjūtas, kam viņas dziedājumā ir dominante. "Notis kļūst caurspīdīga, Sergejs perfekti izjūt un akceptē visas nianšes."

I. Galante ir novērojusi, ka Sergejs pēc savas dabas ir taisns cilvēks; viņam ir, ko teikt, un savi uzskati, taču katrā kopīgā uzstāšanās reizē kontrtenors ir pakļāvies, nepazaudējot savu seju, savu esību. "Kā bijusi mediķe, kā farmaceite varu teikt vienu: kā sāls izšķīst ūdenī, tā Sergejs it kā dziedājumā izšķīst, taču nepazūd. Rezultātā rodas jaunas krāsas, īpašības un arī ietekme."

lietas un aksesuāri, kas paliek ikdienai; skatuvei tie neder.

Ja ir grūti, vajag spēt!

Dziedātājam piemīt vairākas spilgtas rakstura īpašības, par kurām I. Galante mūsu sarunas laikā nebeidz priecāties un slavēt. Pirmkārt jau Sergeja gluži fanātiskā kalpošana tam, ko viņš savā dzīvē uzskata par galveno. Runa nav vienīgi par profesionālajām lietām, kontrtenora karjeru, bet arī un – varbūt pat galvenokārt – par cilvēkiem, kurī dzīvo visapkārt. "Vienmēr esmu apbrīnojusi, ar kādu degsmi Sergejs rūpējas par savu omīti, kā gadāja par savām māsām – fantastiski! Šīs rūpes un uzmanība būtu paraugs mums visiem."

Rūpes un vēlme dalīties attiecās ne tikai uz pašiem tuvākajiem, bet arī uz Sergeja kolēģiem. Operas solistei labi palicis atmiņā, ka, studējot Latvijas Mūzikas akadēmijā pie profesora Kārļa Zariņa, nākamais dziedātājs atradis veidu, kā atbrīvoties no savas tā laika problēmas – mūžīgās saaukstēšanās. Viņš problēmu ne tikai atrisināja, bet savā pieredzē dalījās arī ar pār-

Sergejs piedzīvojis, būdams bērns un pusaudža gados. "Viņš ir draugs, no kurā var mācīties, ka cilvēks par apstākļiem var būt stiprāks. "Lai ir grūt', vajag spēt, stipram būt – uzvarēt!" – šos Raiņa vārdus man bērībā teica mamma, un es šos vārdus līdz apnikumam atkārtāju saviem tuviniekiem." I. Galante ir pārliecināta, ka dzīve jau tāpēc mums dota, lai tajā kaut ko sasniegtu, taču arī, lai palīdzētu citiem. Ir tik daudz cilvēku, kurī iemācījušies tikai ņemt, turklāt vēl uzskata, ka tas ir normāli – pats par sevi saprotams – un tā tam jābūt visu laiku. Liela daļa ļaužu diemžēl pārvērtušies par vienmēr neapmierinātiem "ņaudētājiem", kurī tā vietā, lai kaut mazliet pacenstos, pauž negācijas. "Sergejs labi zina, kas ko maksā. Ikvienam no mums dzīvē gadās visādi brīži, arī rūgti, kad uz kādu laiku gribas pazust, lai neviens netraucē. Manā ieskaitā, Sergejam jau šūpulī likta milzu enerģija un aktivitāte. Viņš to arī izmanto, nevis "ņaud". Mūsdienās tas drīzāk ir izņēmums."

Latviešu amatierteātriem ir nieks dzīvu uguni norīt!

TAIRA ZOLDNERE

Augusta pēdējās nedēļas nogalē Sanfrancisko Jaunais teātris (SFJT) sadarbībā ar Pasaules latviešu amatierteātru savienību (PLATS) tiešsaistē sarīkoja salidojumu "Tas ir nieks dzīvu uguni norīt". Salidojuma dalībnieki pārstāvēja divdesmit latviešu amatierteātrus no Eiropas, Amerikas un Austrālijas. Neskatoties uz laika zonu atšķirībām, diasporas teātru aktieri un režisori divas dienas ar entuziasmu līdzdarbojās profesionāļu rīkotajās meistarklasēs, sekoja Annas Brigaderes 160. jubilejai veltīto amatierteātru video skatei un līdz vēlai naktij sadziedājās kopā ar iemīļoto dziedātāju Ievu Akurāteri.

SFJT režisore un PLATS valdes priekšsēde Māra Luisa (Lewis), atklājot salidojumu, izteica pateicību Latvijas Republikas vēstniecībai ASV par pasākuma atbalstu un aicināja ikvienu dalībnieku drosmīgi ķerties pie "uguns rīšanas".

Latvijas Republikas vēstnieks ASV Māris Selga apsveikuma uzrunā entuziastiem uzsvēra teātra nozīmi Latvijas tautas kultūras mantojuma kontekstā. Viņš izteica prieku, ka latviešu teātra tradīcija turpinās ārpus dzimtenes, šobrīd arī virtuāli. Amerikas latviešu apvienības (ALA) ģenerālsekretāre Marisa Gudrā atzīmēja, ka ALA kopš pirmsākumiem ir atbalstījusi Amerikas latviešu teātrus, SFJT rīkotais amatierteātru salidojums ir jauns solis nākamā-

SFJT aktieri, filmējot video A. Brigaderes lugai "Pastari"

jai sadarbībai un liek ar cerībām gaidīt nākošos uzvedumus. Latviešu fonda priekšsēde Renāte Kenney vēlēja, lai salidojuma dalībnieku "radošā dzirkstele mirdz jo spoži". Latvijas radio Kultūras nodaļas žurnāliste Ingvīlda Strautmanē sacīja, ka mēs, tāpat kā A. Brigaderes lugas varonis Sprīdītis, ejam pasaulē, bet vienmēr atgriezīamies mājās – pie latviešu valodas un kultūras.

Salidojuma rīkotāji bija parūpējušies, lai dalībniekiem būtu iespēja apgūt jaunus teātra mākslas noslēpumus sešu profesionālu aktieru un režisoru vadībā. Režisore Indra Roga stāstīja par etīdes un treniņa nozīmi, lugas

sagatavošanas procesā. Aktrise Jana Herbsta atklāja, cik nozīmīga tēla veidošanā un izpratnē ir aktiera ķermeņa valoda. Aktieris Mārtiņš Meiers visus mazliet pamocīja ar "mēles mežģiem" un skatuves runu, viņa vadībā ķērāmiem arī pie dzejas lasīšanas un izpratnes. Scēnogrāfs un režisors Reinis Suhanovs ļoti praktiski parādīja, ka telpa ir aktiera partneris, un aicināja iestudējumos izmantot visas trīs telpas dimensijas. Režisors Valdis Lūriņš mums mācīja, kā saprast dramaturģisko materiālu, kā meklēt lugas tēlu raksturus un to darbības motivāciju. Neparasts bija aktiera Viestura Vizūļa uzdevums – atšķetināt

humora būtību, likt saprast, kā veidojas joks, un kas ir tas, par ko mēs smejamies.

Jāteic, ka varējām tikai apbrīnot meistarklašu vadītājus, kas spēja vienas stundas laikā tik mērķtiecīgi un koncentrēti pastāstīt un praktiski parādīt teātra profesionāļiem nozīmīgas zināšanas. Lai arī katra meistarklase ilga tikai vienu stundu, tās tomēr deva izpratni par virzienu, kādā turpināt strādāt gan aktieriem, gan režisoriem.

Pirmā diena noslēdzās ar sirsnīgu sadraudzības un sadziedāšanās vakaru kopā ar dziesminieci Ievu Akurāteri. Ieva Akurātere dalījās atmiņu stāstos par savu māmiņu teātra zinātnieci Līviju Akurāteri, par padomju laika represijām, un par sekojošo Atmosferas laiku. Klausoties un līdzīdot gan labi zināmas, gan jau piemirstas dziesmas, vakars pagāja nemanot.

Salidojuma noslēgumā tika paziņoti Annas Brigaderes 160. jubilejai veltītās amatierteātru videoskopas rezultāti. Skatei tika iesūtīti 18 lugu reklāmas video ar mērķi ieinteresēt skatītājus par rakstnieces un dramaturģes A. Brigaderes literārajiem darbiem. Zūrijā darbojās teātra kritiķis un laikraksta *Diena* žurnālists Atis Rozentāls, Latvijas Radio 1 galvenā režisore Agita Bērziņa, Tērvetes tautas nama vadītāja Monta Bērziņa un Sprīdīša muzeja vadītāja Rasma Rapa.

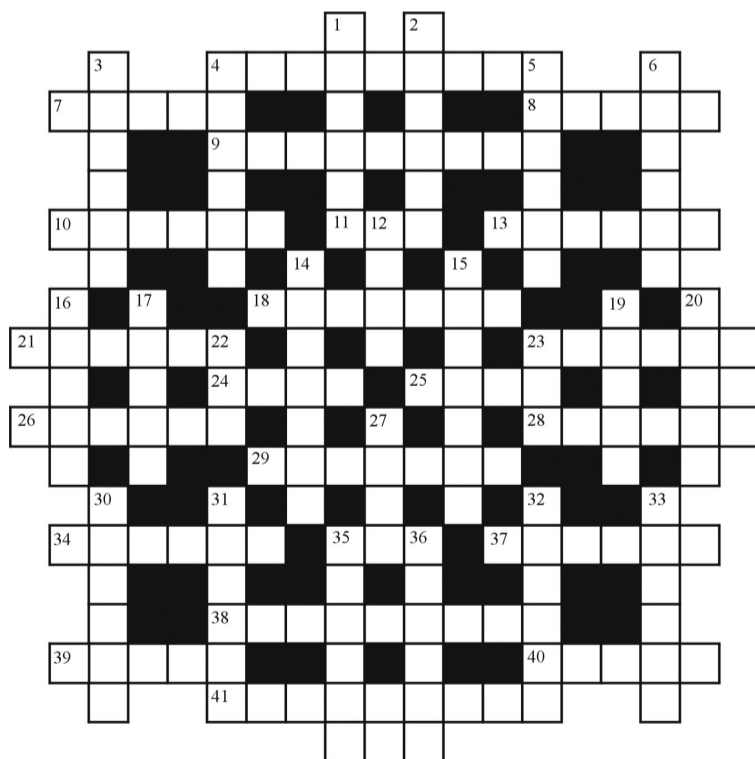
Zūrijas piešķirtie apbalvojumi: aktier spēle: 1. vieta – Paijas lomas atveidotājas Aleksandra Das un Agnese Jēgere "Maija un Paija" (Sanfrancisko Jaunā teātra bērni, Stokholmas Latviešu amatierte-

ātris "Sala"); 2. vieta – "Pastari" aktieru ansamblis (Sanfrancisko Jaunais teātris); 3. vieta – "Dievišķā seja" Aija Bērzkalne-Pedersen (Latviešu – dāņu biedrības amatierteātris "Pūpols") un "Zvanīgs zvārgulītis" sieviešu lomas atveidotāja (Sirsnīgais Briseles teātris). Režijā video reklāmai: 1. vieta "Pastari" (Sanfrancisko Jaunais teātris); 2. vieta "Ilga" (Momento); 3. Vieta "Karaliene Jāna" (Austrālijas Latviešu teātris) un "Raudupiete" (Vācijas Latviešu amatierteātris-studija "Eziši"). Labākā reklāmas video filma: 1. vieta "Aiz līdzietības" (*MADteatteri*); 2. vieta "Čaukstenes" (Bradfordas teātra trupa "Saulspuķe"), "Pastari" (Sanfrancisko Jaunais teātris), "Karaliene Jāna" (Austrālijas Latviešu teātris), "Ilga" (Momento) un "Lolitas brīnumputns" (Latviešu teātris Irijā "Slīdes"); 3. vieta "Raudupiete" (Vācijas Latviešu amatierteātris-studija "Eziši"), "Maija un Paija" (Sanfrancisko Jaunā teātra bērni). Zūrijas specbalvas: 1. Oslo latviešu teātris "O'Latte" vīru ansamblim par oriģinālu iejušanos sieviešu lomās, 2. Sanfrancisko Jaunā teātra bērnu izrādes bērniem par dzīves prieku un spēles prieku; 3. Itālijas *Momento* par tuvāko Annas Brigaderes būtības atainojumu.

SFJT rīkotais divu dienu salidojums un meistarklases ir beigušies, bet amatierteātru mācības turpinās. Jau 12. septembrī notika nākošais meistarklašu cikls – "Sešas skatuves dimensijas". Atliek tikai novēlēt, lai mācībās gūtās zināšanas ir iespējams piepildīt, spēlējot teātri uz skatuves, lai daudz jaunu iestudējumu, lai atkal varam sanākt kopā un baudīt istu, dzīvu teātri!

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

14. Valsts galvaspilsēta Eiropā.
15. Lieli naži cukurniedru griešanai.
16. Indīgas čūskas.
17. Vēsturiski izveidojušās lielas cilvēku grupas.
19. Saules dievs ēģiptiešu mītoloģijā.
20. Tēls V. Lāča romānā "Zvejnieka dēls".
22. Administratīvi teritoriāla iedalījuma vienība Turcijā.
23. Trauka rokturis.
27. Augstākais dievs sengrieķu mītoloģijā.
30. Pilsēta Itālijas ziemeļaustrumos.
31. Kaislīga jūsmā, pacilātība.
32. Pustumsa.
33. Sudrabots vara, niķeļa un cinka sakausējums.
35. Kaņepju dzimtas augs.
36. Joks, triks.

Krustvārdu mīklas (Nr.34) atrisinājums

- Limēniski.** 1. Librets. 6. Korekts. 10. Krasa. 11. Taurija. 12. Nepilns. 13. Reāls. 14. Sorgo. 15. Rumba. 16. Alas. 19. Patiesa. 23. Boze. 25. Anapurna. 26. Avantiūra. 27. Doks. 29. Amazone. 33. Skat! 38. Raiba. 39. Lugas. 40. Dalbe. 41. Igaunis. 42. Nansens. 43. Kobra. 44. Slaisti. 45. Svitene.
- Stateniski.** 1. Laterna. 2. Brutāla. 3. Eliass. 4. Skaista. 5. Sakārņi. 6. Kantons. 7. Rupors. 8. Kolombo. 9. Saska. 17. Lando. 18. Sāpes. 19. Parma. 20. Trata. 21. Erato. 22. Asare. 23. Butes. 24. Zurna. 27. Darvins. 28. Kaibala. 30. Moluski. 31. Zagreba. 32. Nesenās. 34. Kalvene. 35. Tiekme. 36. Rainis. 37. Identi.

Limēniski. 4. Jūras dievs sengrieķu mītoloģijā. 7. Adīts audums. 8. Pilsēta Lietuvas ziemeļaustrumos. 9. Ādas slimības. 10. Strādīgs kukainis. 11. Salikteņu pirmā sastāvdaļa ar nozīmi "bijušais". 13. Liela ķirzaka. 18. Sasista trauka gabali. 21. Pilsēta Pakistānas dienvidos. 23. Pilsēta ASV dienvidos. 24. Mazi bezasnes pērtiķi. 25. Albānijas naudas vienība. 26. Latviešu grafiķis, gleznotājs (1911-1940). 28. Tēls J. Raina lugā "Jazeps un viņa brā-

ļi". 29. Apsveikuma raksti glītā ietērpā. 34. Sabiedriskās pirtis Senajā Romā. 35. Izcils kara lidotājs. 37. Peldēšanas stils. 38. Dzīvespriecīgs cilvēks. 39. Ābolu šķirne. 40. Suņu šķirne. 41. R. Blaumaņa vadītais žurnāla *Latvija* satīriskais pielikums.

Stateniski. 1. Cukura rūpniecības blakusprodukts. 2. F. Dostojevska romāns. 3. Spānijas diktators (1892-1975). 4. Kāršu spēle. 5. Negaršīgi dzērieni. 6. Nāra. 12. Skaidrā nauda kasē.

Uz salas Daugavā pie Kokneses top Likteņdārzs – gaišas atceres vieta, kur svinēt latviešu tautas izturību un spēku. Tas ir arī Tavas ģimenes un dzimtas Likteņdārzs, veltīts visiem latviešiem, kas 20. gadsimtā gājuši bojā vai cietuši svešu varu dēļ. Likteņdārzs top kopdarbībā un par ziedojumiem, tā atbalstītāju skaits jau pārsniedz 500 tūkstošus. Mūsu nākamais lielais kopdarbs - uzcelt Saieta namu! **Palīdz! Ziedo!**

Nodibinājums "Kokneses fonds"
Adrese: Lāčplēša iela 75B, Rīga, LV-1011, Latvija
info@koknesesfonds.lv

Ziedojumiem EUR:
AS "Citadele banka"
Konts: LV94PARX0015211160001
SWIFT: PARXLV22

Starpniekbanka ziedojumiem USD:
USA CITIBANK, N.A., NEW YORK
Konts: 36392149
SWIFT/BIC: CITIUS33

Vairāk informācijas www.likteendarzs.lv

SPORTS

Valsts prezidents Egils Levits un Andra Levites kundze Rīgas pili

tikās ar Tokijas paraolimpisko spēļu dalībniekiem. Izrādot īpašu atzinību un pateicību par paveikto, godalgotie sportisti saņēma Valsts prezidenta medaļu.

Sveicot sportistus, trenerus, atbalsta personālu, Latvijas Paraolimpiskās komitejas locekļus un citus klātesošos, Latvijas paraolimpiskās kustības patronese Andra Levite sacīja:

“Tajās pāris dienās, kad jūs piedalījāties Tokijas paraolimpiskajās spēlēs, pasaule turpināja cīnīties ar COVID-19 pandēmiju, klimata pārmaiņu izraisītajām dabas katastrofām un bēgļu

prieku diviem miljoniem Latvijas iedzīvotāju, kuri jūta līdzīgas sacensības un lepojās ar jums. Jūs dāvējat prieku – tā ir dāsna dāvana, skaitļos neaprēķināma, bet ikdienā tik ļoti nepieciešama.

Paldies par paveikto Tokijā un vēl veiksmi Parīzē 2024. gadā!”

Sportistus un paraolimpiskās kustības atbalstītājus sveica arī Valsts prezidents Egils Levits: “Tokijas paraolimpiskajās spēlēs jūs bijāt pasaules uzmanības centrā, un tieši jūs nesāt Latvijas vārdu pasaulē. Tas ir ārkārtīgi liels sasniegums gan jums, gan arī visai Latvijai.”

Pateicībā par jūsu panākumiem E. Levits godalgotajiem sportistiem Diānai Dadzītei, Rihardam Snikum un Aigaram Apinim pasniedza Valsts prezidenta medaļu: “Jūsu gatavošanās

25:27, 25:27, 15:9). Arī otrais piepildījās. D apakšgrupā Tallinā piekto uzvaru aizvadītājās piecās spēlēs izcīnīja Francijas valstsvienība, kas grupas noslēdzošajā spēlē ar 3:0 (25:18, 25:17, 25:19) pārliecinoši uzvarēja Igauniju. Līdz ar to ceļazīmi uz astotdaļfinālu nodrošināja Latvijas izlase.

Vēsturiskajā Eiropas čempionāta finālturnīra astotdaļfināla spēlē Latvijas volejbola izlase Čehijā, Ostravā, ar 0:3 (14:25, 13:25, 16:25) zaudēja spēcīgajai Itālijas izlasei. Pēc zaudējuma Latvijas izlases galvenais treneris Avo Kēls pastāstīja, ka darbu ar valstsvienību vairs neturpinās.

Pirms spēles Latvijas izlases spēlētājs Hermanis Egleskalns norādīja, ka komanda ir sasniegusi astotdaļfinālu ne tādā veidā, kā būtu gribējies – proti, savā grupā Latvija palika ceturtajā vietā, kādēļ pretim stājas Itālija – savas apakšgrupas līdere. Nepārvarot astotdaļfinālu, Latvijas izlase Eiropas čempionātu noslēdza pozīcijā no 9. līdz 16. vietai.

Spēlē pret Itālijas volejbolistiem Latvijas valstsvienībā rezultātīvākais ar septiņiem punktiem bija Kristaps Šmits, kuŗš vienīgais guva punktus blokā, šajā elementā izceļoties divas reizes.

nelaimēm. Jūs šajās dienās daudziem cilvēkiem ļāvat uz mirkli atslābt. Jūs viņiem dāvējat prieku.

Jūs dāvējat prieku Nakasones kungam, Japānas bijušajam ārlietu ministram, kuŗš augsti novērtēja jūsu piedalīšanos paraolimpiskajās spēlēs Tokijā. Viņš Japānas parlamentā vada Japānas-Latvijas deputātu grupu un citīgi un saprotoši seko līdzīti notikumiem Latvijā.

Jūs dāvējat prieku Konagi kungam, Fudži pilsētas mēram, kuŗš pilsētā un visās sporta arēnās laipni uzņēma Latvijas sportistus. Jūs atstājāt tik dziļu iespaidu, ka viņš virzīs ideju par sadraudzības pilsētu Latvijā.

Jūs dāvējat prieku paraolimpisko spēļu organizātoriem un brīvprātīgajiem, kuŗi bija sajūsmā par jūsu sportisko garu sacensībās, jūsu sasniegumiem un jūsu dzīvespriecīgajiem tēriem sievietēm. Jūs dāvējat prieku saviem radiem, draugiem, atbalstītājiem, kuŗi bijuši jums blakus arī sūrājās treniņu dienās un pelēkajā ikdienā. Jūs dāvējat

laiks dalībai Tokijas paraolimpiskajās spēlēs bija ilgs. Jūs nopietni strādājāt, un jums bija arī daudz palīgu. Tas sekmēja to, ka jūs atgriezāties mājās ar piecām medaļām. Tas ir absolūts rekords Latvijai, un par to es jūs no sirds apsveicu.”

Volejbolisti apstājās astotdaļfinālā

Latvijas vīriešu volejbola izlase Tallinā Eiropas čempionāta finālturnīra grupu kārtas pēdējā, piektajā, spēlē ar rezultātu 0:3 (18:25, 14:25, 17:25) zaudēja Tokijas Olimpisko spēļu čempionei Francijai. Lai iekļūtu play-off, Mūsu volejbolistiem bija jāizcīna uzvara, taču ir vēl viens ļoti ticams scēnarijs, kuŗam piepildoties, komanda varētu dosies uz Ostravu, lai piedalītos astotdaļfinālā. Vācijai bija jāuzvar Slovēnija un Francijai jāpārspēj Igaunija.

Pirmais nosacījums izpildījās. Vācija savā sacensībā pārspēja Slovēniju ar 3:2 (25:20, 25:17,

Vai Gustavs Freimanis spēš cairsist italiešu bloku?

Itālijas izlasē ar 13 punktiem atzīmējās Daniēle Lavija, bet četrus punktus blokā guva Alesandro Mikjeleto. Latvijas komanda pretestību italiešiem izrādīja līdz pirmā seta vidum un trešā seta sākumā. Kopumā pretinieku pārspēks tika atzīts gandrīz visos statistikas rādītājos, tajā skaitā uzbrukuma punktos (23/40), blokā (2/12), netveramajās servēs (0/5) un servēs uzņemšanā.

Latvijas izlase D grupā Tallinā, finālturnīrā atgriezusies pēc 26 gadu pārtraukuma, ar 3:1 (25:23, 25:22, 16:25, 25:21) uzvarēja Igauniju, ar 2:3 (30:28, 20:25, 25:23, 29:31, 11:15) zaudēja Chorvatijai, ar 2:3 (18:25, 25:23, 25:13, 19:25, 7:15) – Slovēnijai, ar 1:3 (22:25, 19:25, 27:25, 17:25) – Vācijai un ar 0:3 (18:25, 14:25, 17:25) – Francijai.

Nīderlande Sopotā ar 3:2 (22:25, 25:22, 26:24, 20:25, 15:13) uzvarēja Portugāli, ceturtdaļfinālā kvalificējoties pirmo reizi kopš 2009. gada. Ceturtdaļfinālā Nīderlande spēkosies ar aktuālo čempioni Serbiju, kas smagā cīņā ar 3:2 (25:18, 22:25, 22:25, 25:23, 15:12) pieveica Turcijas volejbolistus. Vācija Ostravā ar 3:1 (25:14, 18:25, 25:19, 25:22) uzvarēja Bulgārijas vienību. Vācija ceturtdaļfinālā cīnīsies ar Itāliju, kas Ostravā ar 3:0 (25:14, 25:13, 25:16) uzvarēja Latvijas komandu.

Labākais rezultāts pasaulē U-17 vecuma grupā

Skrējēja Agate Caune Valmierā laboja Latvijas rekordu jauniešiem 10 000 m skrējienā, informē Latvijas Vieglatlētikas savienība (LVS).

(Turpināts 20. lpp.)

PĀRDOD

Polikarbonāta siltumnīcas.
Tālr. +371 26211050.

PĒRK

Māju vai lauku viensētu.
Tālr. +371 27603515.

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

**Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
**Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)
abatarags@optonline.net
A.Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

LATVISKA MASKA PAR ATBALSTU ALPF

LRFA.org/donate

LRFA.org
215.635.4137
info@LRFA.org

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Stākā informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgo mantu sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

Kad ugunskurā beidz kvēlot ogles...

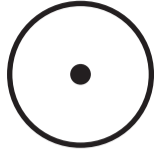
Vad. Pēteris Aivars 1955. gadā iestājās Latviešu skautu kustībā Jelgavas (75.) skautu vienības mazskautu pulciņā Kalamazū, Mičiganas pavalstī.

Tur viņš turpināja darboties skautu pulciņā un rovertu dzimtā. 1967. gada augustā deva rovertu solījumu. 1969. gada jūlijā beidza rovertu vadītāju sagatavošanas kursus un 1970. g. 22. augustā deva vadītāju solījumu. Solījumu pieņēma tā laika Latviešu skautu priekšnieks vad. Fricis Sīpols.

1979. gada jūlijā vad. P. Aivars salaulājās ar gaidu vadītāju Noru Zāliti un pārcēlās uz dzīvi Ņudžersijā. Tur viņš pievienojās Rīgas (90.) skautu vienībai, strādāja ar rovertu dzimtu un tika ievēlēts par Rīgas (90.) skautu vienības priekšnieku no 1982. gada līdz 1992. gadam un atkal no 2000. gada līdz 2005. gadam.

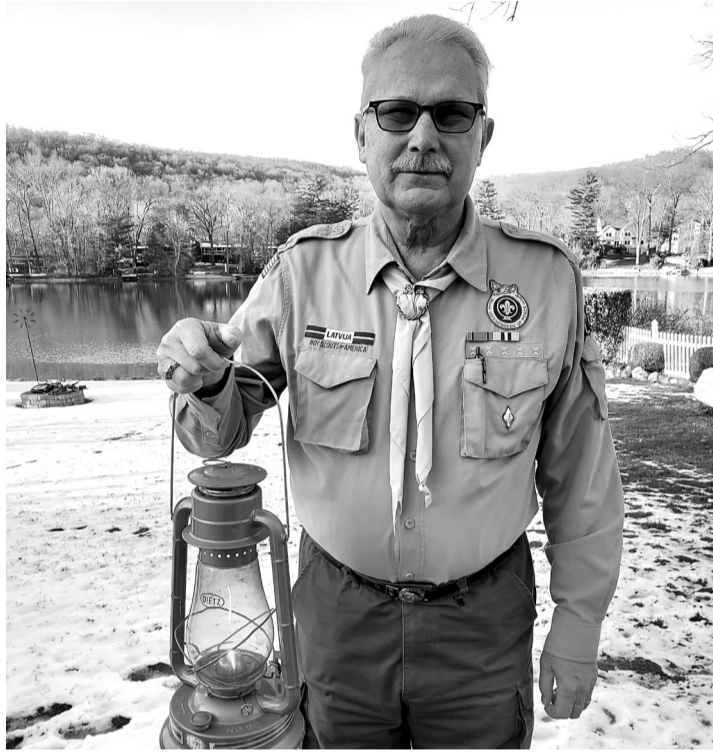
Kopš 2007. gada katru decembri vad. P. Aivars piedalījās projektā *Miers virs zemes*, organizējot Betlēmes gaismas saņemšanu no JFK lidostas Ņujorkā un tās tālāko izplatīšanu latviešu un amerikāņu skautu vienībās.

Būdams rovertu virsmais no 1981. līdz 2001. gadam, kopā ar lielgaidu vadītājiem katrus divus gadus organizēja un vadīja rovertu un lielgaidu nometnes ASV un Kanādā. Ziemā rīkoja rovertu un

vad. PĒTERIS AIVARS

Dzimis 1948. gada 11. janvārī *Pegnitz Laufa*, Vācijā, miris 2021. gada 21. jūlijā Ņudžersijā, ASV

lielgaidu slēpošanas izbraukumus.

Vad. P. Aivars tika ievēlēts vairākos Latviešu skautu kustības augstākajos amatos: ASV skautu jendas priekšnieks no 1995. līdz 1997. gadam; Latviešu skautu priekšnieks no 2005. līdz 2014. gadam. Kopš 2014. gada darbojās ģen. Kārļa Goppera fonda valdē.

Par ilggadīgo darbību Latviešu skautu kustībā tiek apbalvots ar *Baltas lilijas ordeni* 1983. gadā un Latviešu skautu kustības augstāko apbalvojumu *Pelēko vilku ordeni* 1993. gadā.

Atvadu ugunsurs notika 2021. g. 21. augustā amerikāņu skautu īpašumā *Camp Winnebago, Rockaway*, Ņudžersijā; šai vietā notika latviešu skautu un gaidu 11. Lielā nometne *Mantojums* 2014. gadā. Šajā nometnes vietā vad. P. Aivars, kā brīvprātīgais darbinieks, ziedoja ik nedēļu savu laiku, uzkopjot vietu nākamajiem nometņotājiem.

Atvadu ugunsursa norisi vadīja vad. Mārtiņš Zālīte. Tas iesākas ar svētbrīdi, ko vadīja Ņujorkas ev. luterāņu draudzes mācītājs Juris Saivars. Atvadu vārdus no Latviešu skautu priekšnieka vad. Arņa Vējiņa (Austrālija) nolasīja bijušais Latviešu skautu priekšnieks vad. Jānis Šķinķis. Atvadu vārdus no

ASV skautu jendas priekšnieka vad. Ulža Sīpola un no Goppera fonda valdes nolasīja vad. Reinis Sīpols. No Latviešu gaidu kustības atvadījās vad. Kristīna Putene.

Latvijas Skautu un gaidu centrālās organizācijas atvadas no vad. Agnijas Jansones nolasīja vad. Inta Šķinķe. Atvadu vārdus no Kanādas skautu jendas nolasīja vad. Andris Ledīņš.

Bija atvadu vārdi no Ņujorkas draudzes Ziemeļu novada, Lauku īpašuma komitejas, korporācijas Lettonia, draugiem un vad. Pētera Aivara trim brāļiem. Daudzi, kas gribēja atvadīties no vad. P. Aivara, bija kavēti ierasties pandēmijas ceļojuma ierobežojumu dēļ.

Rīgas (90.) skautu vienības priekšnieks vad. Jānis Bungis un Zilā kalna (4.) gaidu vienības priekšniece vad. Laila Liepiņš-Southard atvadījās no ilggadīgā Ņujorkas vienības vadītāja. Vadītāju goda sardze stāvēja pie melnu lentu apsietiem vienību karogiem.

Pēdējie atvadu vārdus vēl no meitas Ilzes un dēla Pētera Gustava un sievas Noras, tad visi vienotās tradicionālā atvadu dziesmā:

Kad ugunskurā beidz kvēlot ogles.....

Vad. JĀNIS ŠĶINĶIS

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precizējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks, vai tie ir atcelti!

LOSANDŽELOSA (CA)

Losandželosas latviešu namā (1955 *Riverside Dr., Los Angeles, CA 90034*).

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 *3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125*). Mājaslapa: www.seattlatviancenter.com.

SV. PĒTERSBURGA (FL)

Sv. Pētersburgas latviešu biedrība (5220 *Brittany Dr. S, Apt. 1410, St. Petersburg, FL 33715*), tālr.: 727-827-2338.

Facebook lapa, lūdzam sekot mūsu jaunajai lapai "Latviešu Biedrība St. Petersburg FL". Sīkāku informāciju par pasākumiem var uzzināt Biedrības Facebook lapā vai, zvanot Dacei Nebarei. Tel: 917-755-1391.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Pensionāru sanāksmes pirmdienās, 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 *Hoffman Ave, San Francisco*), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.: (58 *Irving st, Brookline MA 02445*). Info: 617-232-5994,

e-pasts: bostonas-trimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 *W Montrose Ave, Chicago IL 60634*), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Čikāgas-Ciānas-draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. biroja: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pētera dr.: (450 *Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191*). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr.pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr.: (820 *Ontario St, Oak Park, IL 60302*). Māc. Oļģerts Čakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 *West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226*). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com Dievk. notiek svētdienās 9:30. Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 *W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334*). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Seko sadraudzības stunda.

Dienvidfloridas latv. ev. lut. dr.: *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 *E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308*). Info: Ilze Folkmane Gibbs,

e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek 14:00. Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 *Riverside Dr, Los Angeles CA 90039*).

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 *W Main St, Norton, MA 02766*). Svētdienās 11:00 Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrida Kručokova, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 *N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073*), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galina.

Lūdz ievērot – sākot ar 11. jūliju dievkalpojumi sāksies vasaras laikā plkst. 10:00 no rīta.

Grandrapidu latv. ev. lut. dr.: *Faith Lutheran Church*. 2740 *Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505*. Tālr: 616-361-6003. Māc. prāv. Ilze Larsen, tālr: 269-214-1010. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr: 616-975-2705. **Dievk. notiek 2x mēnesī 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv dr.: (122 *Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006*). Māc. Aija Graham. Latviešu ev. lut. apvienotā draudze notur klatienes dievkalpojumus **katru svētdienu**.

Pulksten 10:00. Paraleli pieejami sprediķu ieraksti draudzes Youtube kanālā (meklēšanas atslēgas vārdi "Latviešu Apvienotā draudze Kalamazū".

Plaujas svētku dievkalpojums **3. oktobrī** plkst. 10:00. Pēc tam Zupas pusdienas.

Klīvlandes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 *Andrews Ave, Lakewood, OH 44107*) Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katrā mēneša otrajā un ceturrtajā trešdienā. Baptistu dr.: *Bethel Baptist Church* (2706 *Noble Rd, Cleveland 44121*) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510).

Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumem sazināties ar draudzes pr. Kārli Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katrā mēneša otrā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskās telpās.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (dievk. notiek *Holy Transfiguration Romanian Orth. Church*, 2 *Winter St., Manchester, CT 06040*). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr. 413-568-9062.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 *N 75th St, Wauwatosa WI 53213*), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr: 2607975695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 *17th Ave S, Minneapolis MN 55407*).

Mineapoles-St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek

katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org.

Montrealas latv. Trīsvienības/Tervete ev. lut. dr.: *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, *Station NDG, Montreal QC H4A 3P7*), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.tervete.org. pr. Jānis Mateus tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.

Ņūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (*Latvian Lutheran Church, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040*)

Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā "Priedaine", 1017 *State Route 33, Freehold, NJ 07728*, māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko. E-mail: latvianlutheranchurch@gmail.com, telefons: 908-638-1101.

19. septembrī Dievkalpojums Priedainē nenotiks.

3. oktobrī 11:00 Plaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu Priedainē.

17. oktobrī 11:00 Dievkalpojums Priedainē.

Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn. 254 *Valentine Ln, Yonkers NY*.

Salas bazn. 4 *Riga Ln, Melville NY. St. Andrew bazn. 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ*.

Seafarers. 123 *East 15th Street, New York, NY*.

Priedaine. 1017 *State Rte 33, Freehold NJ*. 19. septembrī 10:30 Salā, māc. Saliņš. 26. septembrī 10:30 Salā, māc. Saliņš, seko Plaujas svētku sarīkojums, 13:30 *St. Andrew* ar Svēto vakarēdienu, māc. Saivars.

(Turpināts 19. lpp.)

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Saginavas latv. ev. lut. dr.:
(128 N Elm Str, Saginava, MI 48602). Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269) 2675-330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnīs@chartermi.net.

Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1.00 pēcpusdienā, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sentluisas latv. ev. lut. dr.:
Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314 457 1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek 10:30.

Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earth-

link.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlatvianchurch.org.

Dievkalpojumi Sietlā ir atsākušies klātienē.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: draudzes mācītājs Aivars Pelds. Lūgums sazināties ar Andri Ritumu, 727-797-1933. Visi šīs vasaras dievkalpojumi un Bībeles stundas notiks Faith Lutheran baznīcā, kas atrodas 2601 49th Street North, St. Petersburg, FL.

Bībeles stundas svētdienās, 2:00 pm: 19. septembrī, 26. septembrī.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca
Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 6479865604,

E-pasts: grietins@gmail.com.

Priekšnieks: Kārlis Vasarājs, Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 4162214309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut.

dr.: 400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121. Tālrunis: 301-251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anita Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes

priekšniece Dace Zalmane. Svētdienas dievkalpojumi sāksies plkst. 11:00. Trešdienās svētbrižu laiks paliek nemainīgs – plkst. 10:00. Pieslēgšanās norādes ir atrodamas draudzes mājas lapā.

Mūžībā aizgājis mīlais vīrs, tēvs, vectēvs, vecvectēvs

OJĀRS JĀNIS RĒPIŅŠ

Dzimis 1934. gada 2. janvārī Rēzeknē, Latvijā,
miris 2021. gada 26. augustā Milvokos, Viskonsinā, ASV

DZIĻĀS SĒRĀS – MĪLĀ ATMIŅĀ PATURĒS SIEVA RITA BĒRNI ANITA, IVARS, EDVARDS UN NORA AR ĢIMENĒM MAZBĒRNI VIKTORIJA, MAIJA, STEPHANIE, KELSEY, JĀNA, MĀRTIŅŠ, ANDRIS, KRISTIN, LINDSEY MAZMAZBĒRNI LAILA, KALVIS, JACK, CARMELLE, COLE RADI UN DRAUGI LATVIJĀ UN ASV

Mums palikuši tavi vārdi,
Mums palikusi tava sirds
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.

2021.gada 11.septembrī pēkšņi Mūžībā devies ķīmiķis, sabiedriskais darbinieks, tulkotājs, mecenāts, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris un mūsu dzimtas balsts

PĒTERIS BOLŠAITIS

Dzimis 1937.gada 12.jūlijā Daugavpilī.
Atvadišanās Rīgas Krematorijas Lielajā zālē
18.septembrī no pl.12.00 līdz 13.30.

DZIĻĀS SĒRĀS – VISA BOLŠAIŠU DZIMTA

Mans mīlais brālis

ARTURS H. KAZLOVSKIS

ir miris.

* 1929. gada 12. decembrī Liepājā
† 2021. gada 3. jūnijā Grandrapidos, MI

SKUMJĀS MĀSA OLGA JANSONE AR ĢIMENI,
KRUSTDĒLS JĀNIS ARTURS JANSONS

Piedodu,
ka vienmēr raustīji mani aiz bizēm.

Mans mīlais vīrs, mūsu tētis un vectēvs
Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris

OJĀRS AUSEKLIS CELLE

Dzimis 1929. gada 6. novembrī Rīgā,
miris 2021. gada 8. septembrī Rīgā

Viņu vienmēr mīlā piemiņā paturēs
SIEVA MĀRA
DĒLS KĀRLIS

MEITA IEVA AR VĪRU GUNNAR HARMS
MAZBĒRNI SOLVEIGA, INGMĀRS UN JŪLIJA

*Kad man tevis nebūs vairs,
Saukšu, saukšu tevi,
Un vasaru un sapņus tos,
Ko man kā gaismu devi.
Kad man tevis nebūs vairs,
Runāšu ar ēnām.
Tad liksies, it kā blakus tu
Staigātu man lēnām.
Kad man tevis nebūs vairs,
Apsēšos ar sapņiem,
Tad liksies, it kā rokas tu
Man ap pleciem apliec.*

Jānis Klīdzējs

Pēc grūtiem slimības gadiem aizgājis Dieva mierā

ANDRIS (ANDREW) K. PELKAUS

Aerospace inženieris

Dzimis 1938. gada 1. aprīlī Suntažu pagastā, Latvijā,
miris 2021. gada 23. augustā Floridā, USA

Es vēlos atgriezties... tiksimies atkal.
Līgatnes Pelkau senču kapos,
pie vecākiem Dr. Ārtus Pelkaus
Helēna Pelkaus-Puga (zobārste)

† brāļi Mūžībā Egils, Jānis, Andris †

Mīlestībā viņu paturēs un pieminēs
PELKAUS ĢIMENES PIEDERĪGIE

ILZE AR ĢIMENI

VIVIAN, SUZANNE

ASTRĪDA PUGA-MUIŽULIS-LINLEY

DRAUGI UN RADI AMERIKĀ, KANADĀ

UN LATVIJĀ

Mūsu mīlais draugs ir aizgājis Mūžībā

DAUMANTS VIKS

Dzimis 1924. gada 8. oktobrī Sīlukalnā, Alūksnē,
miris 2021. gada 30. augustā St. Petersburgā, Floridā

Mūžīgu dusēšanu dodī viņam, Kungs...

Mīlā atmiņā viņu paturēs
BRIGITA, AIVARS JERUMAŅI
MĀRĪTE RUBINS

Latvijas Okupācijas mūzeja biedrība un mūzeja saime sēro un izsaka līdzjutību tuviniekiem par ilggadējā Okupācijas mūzeja biedrības biedra un atbalstītāja

OJĀRA CELLES

(06.11.1929.-08.09.2021.)

aiziešanu Mūžībā.

SPORTS

(Turpināts no 17. lpp.)

Līna Mūze un Gatis Čakšs Dimanta līgas finālā

Latvijas šķēpmetēji Līna Mūze un Gatis Čakšs ieņēma attiecīgi piekto un septīto vietu Čihē notikušajās Dimanta līgas vieglatlētikā finālsacensībās. Mūze savu labāko rezultātu sasniedza ceturtajā mēģinājumā, šķēpu raidot 60,18 m tālumā. Pirmajos divos piegājienos viņa šķēpu meta 60,11 un 60,02 m tālu, trešais metiens netika ieskaitīts, bet piektajā un sestajā tika sasniegti 57,58 un 58,55 m atzīme.

Līna Mūze

Uzvarēja Eiropas čempione vāciete Kristina Husonga ar rezultātu 65,26 metri, bet tālāk labāko trijniekā sešu dalībnieču konkurencē ierindojās Austrālija šķēpmetēja Kelsija Lī Bārbere (62,68) un čehiete Nikola Ogorodnikova (61,54).

Gatis Čakšs pirmajā mēģinājumā meta 68,67 m tālumā, otrs piegājiens netika ieskaitīts, bet no turpmākajām sacensībām Čakšs izstājās. Viņš aģentūrai LETA atklāja, ka izstājies, jo savainojis starpribu muskuli un šī iemesla dēļ vairs neesot bijis iespējams izpildīt metienus. Iesildoties viss esot bijis kārtībā līdz tam brīdim, kad metiena laikā tika gūts savainojums.

Uzvaru izcīnīja vācietis Johanness Fetters, kurš otrajā seriā šķēpu meta 89,11 m tālu, kas gan krietni atpaliek no viņa šīs sezonas pasaules labākā rezultāta 96,29 metriem.

Vai Vitoliņam palīdzēs Znaroks?

Latvijas izlases galvenajam trenerim Harijam Vitoliņam ir vēlme piesaistīt valstsvienībai Oļegu Znaroku, lai izmantotu viņa zināšanas labāka rezultāta sasniegšanā.

Oļegs Znaroks un Harijs Vitoliņš

Latvijas Hokeja federācija (LHF) 7. septembrī parakstīja jaunu vienošanos ar Vitoliņu pēc sistēmas 2+1 gads. Līgums ir spēkā līdz 2023. gada jūnijam, ar iespēju to pagarināt uz vēl vienu gadu. Vitoliņa vadībā Latvijas valstsvienība augustā pašmājas izcīnīja tiesības piedalīties 2022. gada Pekinas Olimpiskajās spēlēs. Valstsvienības galvenais treneris pēc jaunā līguma izziņo-

šanas žurnālistiem sacīja, ka vēlētās komandai piesaistīt Znaroku, jo viņa klātbūtne un zināšanas lieti noderēja olimpiskajā kvalifikācijā.

Ir doma piesaistīt Znaroku Latvijas izlasei. Olimpiskās kvalifikācijas turnīrā Oļegs piedalījās un vēroja visus treniņus, runāju ar viņu gan pirms, gan pēc spēlēm. Jāskatās, kā situācija izvērtīsies tālāk. Protams, kļūst baumas, ka Oļegs strādās ar Krievijas izlasi, bet man viņš teica, ka pagaidām nekā konkrēts par to nav runāts," sacīja Vitoliņš.

10 gadi, kopš zaudējam "Dzelzs vīru"

2011. gada 7. septembrī aviokatastrofā Krievijā bojā gāja Kontinentālās hokeja līgas (KHL) komandas Jaroslavas Lokomotiv pārstāvji, ieskaitot leģendāro latviešu hokeja aizsargu Kārlī Skrastiņu (tobrīd 37 gadi), kurš karjeras laikā iemantoja iesauku "Dzelzs vīrs", jo laukumā viņš bija gatavs doties, pat spītējot savainojumiem. Nelaiemes gadījumā dzīvību zaudēja 44 cilvēki.

Lokomotiv komandas lidmašīna Jak-42 pacēlās, lai izlidotu uz Baltkrievijas galvaspilsētu Minsku, kur bija plānots aizvadīt KHL regulārā čempionāta jaunās sezonas pirmo spēli. Dažas minūtes pēc starta lidaparāts pazuda no radariem. Lokomotiv komandas lidmašīna nespēja uzņemt nepieciešamo augstumu, kā rezultātā sadūrās ar radiolokācijas torni un nokrita. Bojā gāja visa Jaroslavas hokeja komanda, tostarp arī Skrastiņš. Izdzīvoja vienīgi borta inženieris Aleksandrs Sizovs. 2015. gada jūlijā avārijas vietā pie Tunošonkas upes pietekas divi maksšķerņieki atrada divas Skrastiņa nūjas, kuņas atdeva Krastiņa tuviniekiem.

Skrastiņš bija viens no izcilākajiem pašmāju hokejistiem, ilggadējs Latvijas valstsvienības spēlētājs un kapteinis. Pateicoties pašreizējai spēlei aizsardzībā, cīņasspāram un Nacionālās hokeja līgas (NHL) rekordam pēc kārtas aizvadīto spēļu ziņā starp aizsargiem, hokeja cienītāju aprindās sportists pēnīti iesaukts par "Dzelzs vīru".

"Katru spēli viņš bloķēja 30 metienus, un mēs zinājām, ka tas sāp. Kad viņš nāca nost no

laukuma, mēs prasījām – kur šoreiz trāpīja? Vai sāpēja? Viņš teica: "Nē, man viss kārtībā," atmiņās par latvieti dalījās kādreizējais viņa komandas biedrs Dalasas Stars vienībā Adams Burišs. Savu profesionālo karjēru Skrastiņš sāka 90. gadu sākumā Rīgas kluba "Pārdaugava" sastāvā, bet pēc tam trīs sezonās pārstāvēja Somijas augstākās līgas komandu TPS Turku. Demonstrējušu stabilu sniegumu kluba rindās un valstsvienībā, latvieti 1998. gadā NHL draftā ar kopējo 230. numuru aizrunāja vienība Nešvilas Predators, kurā viņš pavadīja piecas sezonas, kļūstot par stabilu līgas spēlētāju.

Artūrs Irbe: "Kārlis bija tāds, kurš darīja no sirds un līdz galam, nežēlojot sevi. Sportā tas ir svarīgi – pārkāpt savu spēju robežām."

Kronvalda parkā taps Kārlim Skrastiņam veltīts pieminēklis

Leģendārā hokejista piemiņai Rīgā taps pieminēklis, kurā izvietos gan vēl jāaskaņo ar pašvaldības atbildīgajām struktūrām. Starp pašvaldību un nodibinājumu "Kārļa Skrastiņa fonds" ir vienošanās par pieminēkļa atrašanās vietu – objekts iecerēts Rīgā, Kronvalda parkā, Kalpaka bulvārī, posmā starp Alunāna un Antonijas ielu. Tomēr nodibinājums esot informēts par nepieciešamību vērsties Rīgas domes Mājokļu un vides departamentā, lai nokārtotu pieminēkļa atrašanās vietas zemes nomas tiesiskos aspektus. Rīgas dome arī aicinājusi projekta veiksmīgā īstenošanā sadarboties ar Rīgas Pieminēkļu padomes ekspertiem, jo objekta iedzīvotājiem būs jāaskaņo arī Pieminēkļu padomē.

"Kārļa Skrastiņa fonds" aicina hokeja fanus palīdzēt savākt līdzekļus Latvijas hokejistam veltīta pieminēkļa izveidei, sociālajos tīklos ziņo fonda valdes priekšsēdis un pieminēkļa idejas autors Jānis Mednis. "Uzcelsim kopā Kārlim Skrastiņam pieminēkli "Dzelzs vīrs" Rīgā. Aicinām ziedot katru, kuram Kārlis ir sirdī tuvs. Visas tautas atbalsts, Rīgā būs jauns, kvalitatīvs un mākslinieciski augstvērtīgs tēlniecības meistardarbs," vēsta fonds.

Kā nākamsezonā godināt Kivlenieku?

Latvijas vārtsargs Elvis Merzļikins nākamajā Nacionālās hokeja līgas (NHL) sezonā ir apņēmies izcīnīt gada labākā vārtu vīra jeb Vezinas trofeju, lai godinātu mūžībā aizgājušo draugu un amata brāli Matisu Edmundu Kivlenieku. Kivlenieka nāves cēlonis bija salūta petardes trieciens krūtīs ASV Neatkarības deklarācijas gadadienā 4. jūlijā.

Merzļikins jau iepriekš izteicās, ka tādā veidā Matiss izglāba

Elvis Merzļikins

viņa sievas un tobrīd vēl nedzimušā dēla dzīvību. Merzļikins par godu Kivleniekam savu dēlu nosauca par Noksu Matisu. "Nevēlos dot solījumus, bet varu teikt... Mans plāns ir izcīnīt Vezina trofeju. Es izdarīšu to viņa dēļ," izdevumam *The Athletic* norādīja Merzļikins. "Nevaru to apsolīt, jo tas ir hokejs. Mēs nezinām, kā izvēršies sezona, bet tāds ir mans mērķis. Es uzskatu, ka es to varu paveikt." Merzļikinam dēls pasaulē nāca 20. augustā. Kivlenieks tika plānots kā bērna krusttēvs.

Elvis Merzļikins savā Instagram kontā publiskojis video, kurā redzama viņa nākamās sezonas ķivere, kas veltīta bojā gājušajam vārtsargam Matisam Kivleniekam. Kolumbusas *Blue Jackets* vārtsargs publiskojis video, kurā redzams, ka viņa ķiveri nākamajā sezonā rotās dažādi ar Kivlenieku saistīti elementi, piemēram, slavenais komiksu tēls Džokers, kurš iepriekš bija arī uz paša Kivlenieka ķiveres, kā arī uzraksts: "Tu atvairīji pēdējo ripu, mazo brāl!" Zoda daļā ir 80. numurs, ar kuršu Latvijas izlases rindās un *Blue Jackets* sastāvā spēlēja tieši Kivlenieks. Ķiveres aizmugurē ir Latvijas un Šveices karogi.

Kontinentālās hokeja līgas (KHL) komanda Rīgas Dinamo 14. sezonas pirmajā mājās spēlē ar rezultātu 1:6 (0:2, 1:3, 0:1) zaudēja Čelabinskas Traktor vienībai. Rīdziniekiem ar gūtiem vārtiem atzīmējās Gunārs Skvircovs. Otrajā spēlē Dinamo ar rezultātu 0:4 (0:4, 0:0, 0:0) zaudēja Jaroslavas Lokomotiv vienībai.

Plaviņš un Točs saņēmuši uzaicinājumu uz Pasaules tūres finālposmu

Foto: AFP/SCANPIX

Pasaules ranga 36. vietas īpašnieki Plaviņš un Točs būs spiesti koriģēt plānus. Plaviņš pēc Tokijas Olimpiskajām spēlēm nevienu turnīrā vairs nav piedalījies, bet Točs Latvijas čempionāta finālturnīrā spēlēja kopā ar Arni Tunti. Sacensībās piedalās astoņi pasaules ranga pirmie dueti un divi speciālo ielūgumu saņēmušie pāri. No pasaules spēcīgākajiem plūdmales volejbolistiem turnīrā nepiedalīsies vien

pasaules ranga sestās vietas īpašnieki – Krievijas Volejbola federācijas pārstāvji Vjačeslavs Krasilņikovs un Oļegs Stojanovskis. Otru īpašo ielūgumu saņēmuši mājinieki Adrians Karambula un Enriko Rosi, kuri pasaules rangā ieņem 27. vietu. Sieviešu sacensībās Latvija nebūs pārstāvēta. Turnīrs Itālijā norisināsies no 6. līdz 10. oktobrim.

Mārtiņš Atila izcīnīja zeltu Pasaules čempionātā

Latvijas burātājs Mārtiņš Atila Īrijā izcīnīja zelta medaļu pasaules čempionātā jauniešiem Laser 4.7 (ILCA 4) klasē. Sešās dienās notikušajā pasaules čempionātā kopumā piedalījās 150 burātāji no 25 valstīm. Pēc pirmajās trīs dienās veiktiem sešiem kvalifikācijas braucieniem burātāji tika sadalīti divās grupās – 75 labākie zelta flotē un pārējie 75 sudraba flotē. Atila no sešiem braucieniem uzvarēja divos, vēl ieņēmot ceturto, septīto, astoto un 24. vietu.

Zelta flotē pirms finālbraucieniem pirmos trīs burātājus šķīra deviņi punkti – līderis ar 17 punktiem bija grieķis Aleksandrs Elefteriadis, 21 punkts bija Atillam, bet 26 punktus bija iekrājis spānis Antonio Lopess Martiness. Burātājiem punktiem tiek skaitīti attiecīgi viņu ieņemtajām vietām, atskaitot sliktāko rezultātu. Nākamajās divās dienās burātāji veica četrus finālbraucienus. Atila uzvarēja pirmajā, bija piektais otrajā, bet nākamajos divos ieņēma 12. un 14. pozīciju. Piektajā finālbraucienā Atila ieņēma 29. vietu, kas viņam bija vissliktākā no kopumā 11 braucieniem, tādējādi netika skaitīta kopējā rezultātā. Ar to gan pietika, lai Mārtiņš nodrošinātu uzvaru ar 77 punktiem. Otrais ar 83 punktiem bija Elefteriadis, bet trešo vietu ar 88 punktiem ieņēma itālis Masiļjāno Antonjaci. Pērn Atila šajā pašā klasē izcīnīja piekto vietu Eiropas čempionātā jauniešiem.

Patlaban Mārtiņš Atila mācās Lielbritānijā, netālu no Londonas esošajā Sevenoksas skolā, kas piedāvā burāšanas treniņu iespējas. Papildus tam chorvātu trenera Damira Nakrsta vadībā Mārtiņš regulāri piedalās treniņnometnēs Chorvatijā, Itālijā, Grieķijā.

Zem basketbola groza

Latviešu basketbolists **Rolands Šmits** guva desmit punktus, sekmeļot *Barcelona* komandas uzvaru Spānijas augstākās līgas (ACB) Superkausa pusfināla spēlē.

Sporta ziņas sakopojis P. KARLSONS